

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 143

48. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2005. június 11.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I Tájékoztatások	
	A Bíróság	
	A BIRÓSÁG	
2005/C 143/01	Tájékoztató – A nemzeti bíróságok által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásról	1
2005/C 143/02	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2005. április 26. a C-494/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – Környezet – Hulladékgazdálkodás – Az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv – 4., 5., 8., 9., 10., 12., 13. és 14. cikkek)	5
2005/C 143/03	A Bíróság ítélete (első tanács) 2005. március 17. a C-294/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra AMI Semiconductor Belgium BVBA és társai ügyben (Választottbírósági kikötés – Az Elsőfokú Bíróság kijelölése – A Bíróság hatásköre – Felszámolás alatt álló felek – Perbeli jogképeség – 1346/2000/EK tanácsi rendelet – Fizetéképtelenségi eljárás – Előlegek visszaszerzése – Szerződéses kikötés szerinti megtérítés – Egyetemleges felelősség – Tartozatlan fizetés visszakövetelése)	5
2005/C 143/04	A Bíróság ítélete (első tanács) 2005. április 14. a C-341/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 96/71/EK irányelv – Munkavállalók szolgáltatásnyújtás keretében történő kiküldetése – Építési ágazat vállalkozásai – Minimálbér – Munkavállaló kiküldetési célállamának rendelkezéseiben előírt minimálbér összehasonlítása a más tagállamban letelepedett munkáltató által ténylegesen fizetett díjazással – Más tagállamban letelepedett munkáltató által fizetett pótlékok és kiegészítések egésze munkabér-összetevőkénti figyelembe vételének elmulasztása)	6

2005/C 143/05	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2005. április 26. a C-376/02. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Stichting „Goed Wonen” kontra Staatssecretaris van Financiën ügyben (Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A 77/388/EGK hatodik irányelv 17. cikke – Előzetesen felszámított adó levonása – A nemzeti jog módosítása – Visszaható hatály – A bizalomvédelem és jogbiztonság elve)	6
2005/C 143/06	A Bíróság ítélete (második tanács) 2005. április 21. a C-25/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Finanzamt Bergisch Gladbach kontra HE ügyben (Hatodik HÉA-irányelv – Lakáscélú ingatlan gazdasági tevékenységet nem folytató vagyonközösségben álló házastársak általi építése – Az egyik tulajdonostárs által szakmai célra történő felhasználás – Adóalanyiság – Adólevonási jog – A joggyakorlás módja – A számlával szemben támasztott követelmények)	7
2005/C 143/07	A Bíróság ítélete (második tanács) 2005. április 21. a C-140/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – EK 43. és EK 48. cikk – Látszerészek – Letelepédési feltételek – Látszerészeti üzlet megnyitása és működtetése – Korlátozások – Igazolás – Arányosság elve)	8
2005/C 143/08	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2005. április 14. a C-163/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 80/68/EGK irányelv – A felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelme – 3., 4., és 5. cikk – 91/689/EGK irányelv – Veszélyes hulladékok – 2. cikk (1) bekezdése és 6. cikk (1) bekezdése)	8
2005/C 143/09	A Bíróság ítélete (második tanács) 2005. április 21. A C-207/03. sz. és C-252/03. sz., a Novartis AG és társai kontra Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom és a Ministre de l'Economie kontra Millennium Pharmaceuticals Inc. egyesített ügyekben (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division, [Patents Court] és a Cour administrative által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek) (Szabadalmi jog – Gyógyszerek generikus hatóanyaga – Gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványai)	9
2005/C 143/10	A Bíróság ítélete (második tanács) 2005. április 21. a C-267/03. sz. (a Högsta domstolen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Lars Erik Staffan Lindberg-ügyben (83/189/EGK irányelv – Információszolgáltatási eljárás a műszaki szabványok és szabályok terén – Műszakiszabály-tervezetek közzétételére vonatkozó kötelezettség – Nemzeti szabályozás a szerencsejátékok és a sorsolós játékok tárgyában – Játékautomaták – Játék szervezésének tilalma azokon az automatákon, amelyeknél a nyereményeket nem közvetlenül fizetik ki – „Szerencsekerék” típusú gépek – „Műszaki szabály” fogalma)	9
2005/C 143/11	A Bíróság ítélete (első tanács) 2005. április 14. a C-385/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Hauptzollamt Hamburg-Jonas kontra Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG ügyben (Export-visszatérítés – Téves nyilatkozat – Az „igénylés” fogalma – Bíróság – Feltételek)	10
2005/C 143/12	A Bíróság ítélete (második tanács) 2005. április 14. a C-441/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Holland Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 79/409/EGK és 92/43/EGK irányelv – Vadon élő madarak védelme – Természetes élőhelyek védelme – Határidőn belüli átültetés elmulasztása)	11

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 143/13	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2005. április 14. a C-519/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (A szülői szabadságról szóló keretegyezmény – A szülői szabadság szülői szabadsággal való felváltása – A szülői szabadság, mint egyéni jog biztosításának kezdőnapja)	11
2005/C 143/14	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2005. április 14. a C-22/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2847/93/EGK rendelet – Halászhajók – Műholdas helyzetmegfigyelési rendszer felállítása – Előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)	12
2005/C 143/15	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2005. április 14. a C-146/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2000/69/EK és 2001/81/EK irányelvek – Légszennyező anyagok – Nemzeti kibocsátási határértékek – Át nem ültetés)	12
2005/C 143/16	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2005. április 14. a C-171/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2001/80/EK irányelv – Át nem ültetés)	13
2005/C 143/17	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2005. április 14. a C-299/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Görög Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 2002/77/EK irányelv – Elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások piacai – Átültetés elmulasztása az előírt határidőn belül)	13
2005/C 143/18	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2005. április 28. a C-329/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2000/43/EK irányelv – Határidőre történő átültetés elmulasztása)	13
2005/C 143/19	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2005. április 28. a C-375/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2002/58/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Személyes adatok kezelése – Magánélet védelme – Természetes személyek védelme – Határidőre történő átültetés elmulasztása)	14
2005/C 143/20	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2005. április 28. a C-376/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Belga Királyság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – A 2002/58/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Személyes adatok kezelése – Magánélet védelme – Természetes személyek védelme – Átültetés elmulasztása határidőn belül)	14
2005/C 143/21	C-93/05. sz. ügy: A Korsholms tingsträtt 2005. február 18-i végzésével a Teemu Hakala kontra Oy L Simons Transport Ab ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	15
2005/C 143/22	C-112/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset	15
2005/C 143/23	C-120/05. sz. ügy: A Finanzgericht Hamburg 2005. március 2-i végzésével a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	16
2005/C 143/24	C-121/05. P. sz. ügy: Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) benyújtott fellebbezés	16

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 143/25	C-125/05. sz. ügy: Az Østre Landsret 2005. március 15-i végzésével a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra a Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	17
2005/C 143/26	C-127/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset	18
2005/C 143/27	C-129/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával az N. V. Raverco kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	19
2005/C 143/28	C-130/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával a Coxon & Chatterton limited kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	20
2005/C 143/29	C-133/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset	20
2005/C 143/30	C-134/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 22-én benyújtott kereset	21
2005/C 143/31	C-138/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. március 22-i végzésével a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	22
2005/C 143/32	C-140/05. sz. ügy: A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates 2004. március 17-i végzésével az Amalia Valesko kontra Zollamt Klagenfurt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	23
2005/C 143/33	C-142/05. sz. ügy: A Luleå Tingsrätt 2005. március 21-i végzésével az Államügyészség kontra Percy Mickelsohn és Joakim Roos ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	23
2005/C 143/34	C-143/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. március 29-én benyújtott kereset	24
2005/C 143/35	C-144/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. március 30-án benyújtott kereset	24
2005/C 143/36	C-146/05. sz. ügy: A Bundesfinanzhof 2005. február 10-i végzésével az Albert Collée, mint a Collée KG általános jogutódja kontra Finanzamt Limburg a.d. Lahn ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	25
2005/C 143/37	C-147/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2005. április 1-én benyújtott kereset	25
2005/C 143/38	C-0151/05. sz. ügy: A Bundesfinanzhof 2005. január 13-i végzésével az F. Weissheimer Malzfabrik kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	25
2005/C 143/39	C-153/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. április 5-én benyújtott kereset	26

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 143/40	C-157/05. sz. ügy: A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) 2005. január 28-i végzésével a Winfried L. Holböck kontra Finanzamt Salzburg-Land ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	26
2005/C 143/41	C-158/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. április 6-án benyújtott kereset	26
2005/C 143/42	C-162/05. P. sz. ügy: Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-141/01. sz., Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. január 18-án hozott ítélete ellen az Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis által 2005. április 8-án benyújtott fellebbezés	27
2005/C 143/43	C-166/05. sz. ügy: A Verwaltungsgerichtshof 2005. március 31-i végzésével a Heger Rudi GmbH kontra Finanzamt Graz-Stadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	28
2005/C 143/44	C-169/05. sz. ügy: A Cour de cassation de Belgique (Belgium) 2005. április 4-i ítéletével az URADEX SCRL kontra az Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (rövidített neve: RTD) és a Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (rövidített neve: BRUTELE) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	28
2005/C 143/45	C-176/05. sz. ügy: A Landesgericht für ZRS Wien 2005. április 8-i végzésével a KVZ retex GmbH kontra Osztrák Köztársaság (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	28
2005/C 143/46	A C-273/02. sz. ügy törlése	29
2005/C 143/47	A C-458/02. sz. ügy törlése	29
2005/C 143/48	A C-395/03. sz. ügy törlése	29
2005/C 143/49	A C-504/03. sz. ügy törlése	29
2005/C 143/50	A C-49/04. sz. ügy törlése	29
2005/C 143/51	A C-57/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/52	A C-165/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/53	A C-179/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/54	A C-261/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/55	A C-262/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/56	A C-277/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/57	A C-399/04. sz. ügy törlése	30
2005/C 143/58	A C-460/04. sz. ügy törlése	31
2005/C 143/59	A C-516/04. sz. ügy törlése	31

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

2005/C 143/60	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2005. április 5. a T-336/02. sz. Susan Christensen kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak felvételi eljárása – A felvételi bizottság összetétele és az eljárás menete)	32
2005/C 143/61	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2005. március 17. a T-187/03. sz. Isabella Scippacercola kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés – A 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdése)	32
2005/C 143/62	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2005. április 5. a T-376/03. sz. Michel Hendrickx kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben (Tisztviselők – Belső versenyvizsga – A szóbeli vizsgára való felvétel elutasítása – Meghatározott nyelv ismeretének követelménye – Egyenlő bánásmód elve – A Tanács irataihoz való hozzáférés – Indokolási kötelezettség)	33
2005/C 143/63	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. december 6. a T-55/02. sz. Peter Finch kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Panasz – Hallgatolagos elutasítás – Kifejezett elutasítás a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül – Késedelmes értesítés az elutasításról – Elfogadhatóság – Nyugdíjak – A nemzeti nyugdíjjogosultságok átruháztatása – A közösségi rendszerbe beszámítandó szolgálati évek száma – A referenciaként figyelembe vett illetmény – Jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan kereset)	33
2005/C 143/64	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2005. február 15. a T-206/02. sz. Congrès national du Kurdistan (KNK) kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések – Kereshetőségi jog – Egyesülés – Elfogadhatóság)	34
2005/C 143/65	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2005. február 15. a T-229/02. sz. Kurdistan Workers' Party (PKK) és Kurdistan National Congress (KNK) kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések – Jogképesség – Kereshetőségi jog – Egyesülés – Elfogadhatóság)	34
2005/C 143/66	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2005. február 14. a T-406/03. sz. Nicolas Ravailhe kontra az Európai Unió Régiók Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Előzetes igazgatási eljárás – Elfogadhatatlanság)	35
2005/C 143/67	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2005. január 12. a T-268/04. sz. SpA Monopole, Compagnie fermière de Spa kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Felszólalás – Felszólalás visszavonása – Okafogyottá vált kereset)	35
2005/C 143/68	T-35/05. sz. ügy: Elisabeth Agne-Dapper és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset	35
2005/C 143/69	T-80/05. sz. ügy: Hinrich Bavendam és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset	36
2005/C 143/70	T-112/05. sz. ügy: Az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel Nederland BV, az Akzo Nobel Chemicals International BV, az Akzo Nobel Chemicals BV és az Akzo Nobel Functional Chemical BV által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 2-án benyújtott kereset	37

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 143/71	T-117/05. sz. ügy: Andreas Rodenbröker és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 9-én benyújtott kereset	37
2005/C 143/72	T-121/05. sz. ügy: A Borax Europe Ltd. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 15-én benyújtott kereset	38
2005/C 143/73	T-132/05. sz. ügy: Nicola Falcione által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 16-án benyújtott kereset	38
2005/C 143/74	T-133/05. sz. ügy: Gérard Meric által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. március 17-én benyújtott kereset	39
2005/C 143/75	T-141/05. sz. ügy: Az Internationaler Hilfsfonds e.V. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 11-én benyújtott kereset	40
2005/C 143/76	T-146/05. sz. ügy: A Flex Equipos de Descanso, S.A. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. április 14-én benyújtott kereset	40
2005/C 143/77	T-148/05. sz. ügy: A Comunidad Autónoma de Madrid y Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 11-én benyújtott kereset	41
2005/C 143/78	T-150/05. sz. ügy: Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry és MTK säätiö által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset	42
2005/C 143/79	T-152/05. sz. ügy: John Arthur Slater által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset	43
2005/C 143/80	A T-176/00. sz. ügy törlése	43
2005/C 143/81	A T-225/01. sz. ügy törlése	44
2005/C 143/82	A T-142/04. sz. ügy törlése	44
2005/C 143/83	A T-228/04. sz. ügy törlése	44
2005/C 143/84	A T-470/04. sz. ügy törlése	44
<hr/>		
II <i>Előkészítő jogi aktusok</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Közlemények</i>		
2005/C 143/85	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C. 132., 2005.5.28	45

I

(Tájékoztatások)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

Értesítés

A nemzeti bíróságok az illetékes nemzeti hatóságok közvetítésével 1996-ban megkapták a Bíróság előtti előzetes döntéshozatali eljárásról számukra készített tájékoztatót. Mivel ez a tájékoztató a gyakorlatban hasznosnak bizonyult, a Bíróság a tapasztalatok fényében naprakésszé tette azt, és indokoltnak tartja annak közzétételét az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

TÁJÉKOZTATÓ

A nemzeti bíróságok által kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárásról

(2005/C 143/01)

1. Az előzetes döntéshozatali eljárási rendszer az Európai Unió jogának alapvető intézménye, amelynek célja olyan eszköz nyújtása a nemzeti bíróságok számára, amely biztosítja e jog egységes értelmezését és alkalmazását valamennyi tagállamban.
2. Az Európai Közösségek Bírósága hatáskörrel rendelkezik az Európai Unió jogának értelmezésére és a másodlagos jogi aktusok érvényességére vonatkozó előzetes döntés meghozatalára. Ezt az általános hatáskört az EK-Szerződés 234. cikke és egyes pontosan meghatározott esetekben más jogszabályok ruházzák a Bíróságra.
3. Mivel az előzetes döntéshozatali eljárás a Bíróság és a nemzeti bírák közötti együttműködésen alapul, hatékonyságának biztosítása érdekében célszerűnek tűnik az alábbi tájékoztató anyagnak a nemzeti bíróságok részére történő rendelkezésre bocsátása.
4. E kötelező erővel nem rendelkező gyakorlati tájékoztató célja iránymutatást adni a nemzeti bíróságoknak az előzetes döntéshozatali eljárás célszerűsége tekintetében, és adott esetben segítséget nyújtani a Bíróság elé terjesztendő kérdések megfogalmazásához és benyújtásához.

A Bíróság szerepe az előzetes döntéshozatali eljárásban

5. Az előzetes döntéshozatali eljárásban a Bíróság feladata a közösségi jog értelmezése vagy az érvényességéről való döntés, azonban nem feladata e jognak az alapeljárás alapját képező tényállásra történő alkalmazása, mert erre a nemzeti bíróságnak van hatásköre. Nem tartozik a Bíróság hatáskörébe az alapeljárásban felmerült ténykérdések elbírálása, és nem határozhat a nemzeti jogszabályok értelmezése, illetve alkalmazása vonatkozásában jelentkező véleménykülönbség tárgyában sem.

6. A Bíróság a közösségi jog értelmezéséről vagy érvényességéről dönt, célja a jogvita megoldása szempontjából hasznos választ adni; a kérdést előterjesztő bíróság feladata levonni a válaszból a következtetéseket, adott esetben eltekintve a szóban forgó nemzeti szabály alkalmazásától.

A Bírósághoz kérdést előterjesztő határozat

A kérdés előterjesztője

7. Az EK-Szerződés 234. cikke és az Euratom-Szerződés 150. cikke értelmében minden olyan tagállami bíróság, amely bírósági határozattal záruló eljárásban hoz döntést, főszabály szerint terjeszthet kérdést előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé. A bíróság fogalmát – a közösségi jog önálló fogalmaként – a Bíróság értelmezi.

8. Ugyanakkor az EK-Szerződés harmadik részének IV. címe – vízumok, menekültügy, bevándorlás és a személyek szabad mozgására vonatkozó egyéb politikák – alá tartozó területen, nevezetesen a bírósági joghatóság és a bírósági határozatok kölcsönös elismerése és végrehajtása területén, az intézmények által hozott jogi aktusok esetében az EK-Szerződés 68. cikke értelmében kizárólag a végső fokon eljáró bíróságok terjeszthetnek előzetes döntéshozatalra kérdést a Bírósághoz.

9. Az Európai Unióról szóló szerződés 35. cikkének megfelelően a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén az intézmények által hozott jogi aktusok esetében kizárólag azon tagállamok bíróságai terjeszthetnek előzetes döntéshozatalra kérdést a Bíróság elé, akik elfogadták a Bíróság hatáskörét; minden tagállam maga határozza meg, hogy a Bírósághoz fordulás lehetősége valamennyi bírósága vagy csak a végső fokon eljáró bíróságai számára áll nyitva.

10. Nem szükséges, hogy az eljárásban résztvevő felek terjesszék elő a kérdést; a tagállami bírót az hivatalból is megteheti.

Az értelmezésre vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem

11. Valamennyi érintett bíróság **hatáskörrel** rendelkezik a közösségi jog bármely szabályának értelmezésére vonatkozó kérdést terjeszteni a Bíróság elé, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez szükséges.

12. Ugyanakkor az a bíróság, amelynek határozatai ellen a belső jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, főszabály szerint **köteles** értelmezési kérdésével a Bírósághoz fordulni, kivéve, amennyiben az adott kérdésben már van kialakult ítélkezési gyakorlat (és az esetleges új tényállás nem támaszt valós kétséget ezen ítélkezési gyakorlat alkalmazásának lehetőségére vonatkozóan), vagy ha a közösségi jogi szabály helyes értelmezése egyértelmű.

13. Így egy olyan bíróság, amelynek határozatai ellen van jogorvoslati lehetőség, maga is dönthet a közösségi jog helyes értelmezéséről és az általa megállapított tényállásra történő alkalmazásáról, különösen ha úgy ítéli meg, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az számára kellően egyértelmű. Ugyanakkor az előzetes döntéshozatalra utalás különösen hasznosnak bizonyulhat az eljárás megfelelő szakaszában akkor, ha a közösségi jog unióbeli egységes értelmezése szempontjából közérdekű, új értelmezési kérdéssről van szó, vagy ha a meglévő ítélkezési gyakorlat nem tűnik alkalmazhatónak egy merőben új tényállásra.

14. A nemzeti bíróság feladata annak ismertetése, hogy a kért értelmezésre mennyiben van szüksége az ítélete meghozatalához.

Az érvényesség megítélésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem

15. A nemzeti bíróságok az előttük felhozott érvénytelenségi kifogást elutasíthatják, de kizárólag a Bíróság nyilváníthat közösségi jogi aktust érvénytelenné.

16. Valamennyi nemzeti bíróság **köteles** tehát kérdést terjeszteni a Bíróság elé, ha kétségei merülnek fel egy közösségi jogi aktus érvényességére vonatkozóan, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt úgy ítéli meg, hogy a közösségi jogi aktus érvénytelen lehet.

17. Mindazonáltal, amennyiben komoly aggály merül fel a Közösség olyan jogi aktusának érvényessége tekintetében, amelyen egy belső jogi aktus alapul, a nemzeti bíró kivételesen és ideiglenesen felfüggesztheti ez utóbbi alkalmazását, illetve egyéb erre vonatkozó ideiglenes intézkedést hozhat. Ebben az esetben a bíró köteles érvényességre vonatkozó kérdést terjeszteni a Bíróság elé, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a közösségi jogi aktust érvénytelennek tartja.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés előterjesztésének időpontja

18. Amennyiben a nemzeti bíróság úgy ítéli meg, hogy határozatának meghozatalához egy vagy több értelmezési, illetve érvényességi kérdés vonatkozásában szükséges dönteni, kérdést terjeszthet előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé; ugyanis ő van leginkább abban a helyzetben, hogy megítélje, az eljárás mely szakaszában célszerű egy ilyen kérdés előterjesztése.

19. Ugyanakkor kívánatos, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés előterjesztésére az eljárás olyan szakaszában kerüljön sor, amikor a bíró képes a probléma ténybeli és jogi hátterének meghatározására, annak érdekében, hogy a Bíróság rendelkezzen valamennyi olyan adattal, amely adott esetben annak ellenőrzéséhez szükséges, hogy a közösségi jog alkalmazandó-e az alapeljárásban. A hatékony igazságszolgáltatás érdekében is kívánatos lehet, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés előterjesztésére csak egy kontradiktórius vitát követően kerüljön sor.

Az előzetes döntéshozatalra utalás formája

20. Az a határozat, amellyel a nemzeti bíró előzetes döntéshozatalra terjeszti elő a kérdést, az ügyre alkalmazandó nemzeti eljárási szabály által lehetővé tett bármely határozati formát öltheti. Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy ez az az irat, amely a Bíróság előtti eljárás alapját képezi, valamint hogy a Bíróságnak rendelkeznie kell minden olyan adattal, amely lehetővé teszi számára a nemzeti bíróságnak történő hasznos válasz adását. Emellett, kizárólag a lefordított előzetes döntéshozatal iránti kérelmet küldik meg azon érdekeltnek, akik észrevételt tehetnek a Bíróságnál, nevezetesen a tagállamoknak és az intézményeknek.

21. A kérelem lefordításának szükségessége annak egyszerű, világos és pontos, a felesleges adatoktól mentes megfogalmazását igényli.

22. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem hátterének megfelelő ismertetéséhez általában körülbelül tíz oldalnál többre nincs szükség. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak lényegre törőnek, ugyanakkor kellően teljesnek kell lennie, valamint tartalmaznia kell valamennyi releváns adatot annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Bíróság, valamint az észrevételek előterjesztésére jogosult érdekelt megérthessék az alapeljárás ténybeli és jogi hátterét. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatnak:

- röviden ismertetnie kell a jogvita tárgyát, valamint a megállapított releváns tényeket, vagy legalább az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés alapját képező tényállást;
- be kell mutatnia az esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalmát, és adott esetben meg kell jelölnie a vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlatot, feltüntetve minden esetben annak pontos hivatkozását (például hivatalos lap vagy egy adott határozatok téra oldalszámát; esetlegesen internetes honlapra történő hivatkozást);

- a lehető legpontosabban meg kell jelölnie az adott ügyben releváns közösségi rendelkezéseket;
- ismertetnie kell azokat az okokat, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes közösségi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet felállít e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között;
- adott esetben össze kell foglalnia az alapeljárásban résztvevő felek releváns érvelésének lényegét.

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat egyes pontjainak vagy bekezdéseinek olvasása, és a rájuk történő hivatkozás megkönnyítése érdekében célszerű azokat számozással ellátni.

23. Végezetül, a kérdést előterjesztő bíróság röviden jelezheti az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasza vonatkozó álláspontját, ha úgy ítéli meg, hogy azt ki tudja alakítani.

24. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésnek vagy kérdéseknek az előzetes döntéshozatalra utaló határozat elkülönülő és világosan meghatározható részében kell szerepelnie vagy szerepelniük, általában annak elején vagy végén. A kérdéseknek a kérelem indokolásának ismertetésére történő hivatkozás nélkül is érthetőnek kell lenniük, amely indokolás ugyanakkor a megfelelő értelmezéshez szükséges hátteret biztosítja.

Az előzetes döntéshozatalra utalás hatásai a nemzeti eljárásra

25. A Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés általában a nemzeti eljárás – a Bíróság döntéshozataláig történő – felfüggesztését eredményezi.

26. Ugyanakkor a nemzeti bíró továbbra is hatáskörrel rendelkezik biztosítási intézkedések meghozatalára, különösen az érvényesség megítélésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem esetében (lásd a fenti 17. pontot).

A költségek és a költségmentesség

27. A Bíróság előtti előzetes döntéshozatali eljárás ingyenes, és a Bíróság nem határoz az alapügy feleinek költségei vonatkozásában; a nemzeti bíróság feladata erről határozni.

28. Ha a fél rászorultsága vagy ha a nemzeti szabályok lehetővé teszik, a kérdést előterjesztő bíróság költségmentességet engedélyezhet e félnek különösen a Bíróság előtt felmerülő képviseleti költségek fedezésére. Maga a Bíróság is engedélyezhet ilyen költségmentességet.

A nemzeti bíróság és a Bíróság közötti iratváltások

29. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatot és a releváns dokumentumokat (nevezetesen adott esetben az ügy iratait, esetlegesen másolati példányban) a nemzeti bíróság ajánlott küldeményként, közvetlenül küldi meg a Bíróságnak (postacím: Greffe de la Cour de justice des Communautés européennes, L-2925 Luxembourg, tel. +352 4303-1).

30. A határozat kihirdetéséig a Bíróság Hivatala a nemzeti bírósággal kapcsolatban marad, s megküldi számára az eljárási iratok másolati példányait.

31. A Bíróság határozatát szintén megküldi a nemzeti bíróságnak. Kívánatos, hogy a nemzeti bíróság tájékoztassa a Bíróságot határozatának az alapügyben való alkalmazásáról, illetve – adott esetben – megküldje az ügyet befejező döntését.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. április 26.

a C-494/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Környezet – Hulladékgazdálkodás – Az 1991. március 18-i 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv – 4., 5., 8., 9., 10., 12., 13. és 14. cikkek)

(2005/C 143/02)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-494/01. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: R. Wainwright és X. Lewis), kontra **Írország** (meghatalmazott: D. O'Hagan, segítői: P. Charleton, SC és A. Collins, BL) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2001. december 20-án benyújtott keresete tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann (előadó), C. W. A. Timmermans és A. Rosas tanácselnökök, J.-P. Puissochet és R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilesič, J. Malenovský, U. Lohmus és E. Levits bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: L. Hewlett vezető tisztviselő, 2005. április 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem hozta meg a 91/156/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladékokról szóló 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 4., 5., 8., 9., 10., 12., 13. és 14. cikke helyes végrehajtásának biztosításához szükséges megfelelő intézkedéseket, Írország nem teljesítette az említett rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.
- 2) Azáltal, hogy a Bizottság által 1999. szeptember 20-án kért tájékoztatás iránti kérelemre a Cork megyei Fermoyban végzett hulladékgazdálkodási művelettel kapcsolatban nem válaszolt kimerítően és kielégítően, Írország nem teljesítette az EK 10. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 3) Írországot a költségek viselésére kötelezi.

⁽¹⁾ HL C 56., 2002.3.2.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. március 17.

a C-294/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra AMI Semiconductor Belgium BVBA és társai ügyben ⁽¹⁾

(Választottbíróági kikötés – Az Elsőfokú Bíróság kijelölése – A Bíróság hatásköre – Felszámolás alatt álló felek – Perbeli jogképesség – 1346/2000/EK tanácsi rendelet – Fizetésekképtelenségi eljárás – Előlegek visszaszerzése – Szerződéses kikötés szerinti megtérítés – Egyetemleges felelősség – Tartozatlan fizetés visszakövetelése)

(2005/C 143/03)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-294/02. sz. azaz **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: G. Wilms, segítője: R. Karpenstein) kontra **AMI Semiconductor Belgium BVBA, Semiconductor Belgium BVBA**, korábban Alcatel Microelectronics NV (székhelye: Audenaarde [Belgium], ügyvédek: M. Hallweger és R. Lutz), **A-Consult EDV-Beratungsgesellschaft mbH (felszámolás alatt)** (székhelye: Bécs [Ausztria], ügyvéd: E. Roehlich), **Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry** (székhelye: Athén [Görögország], ügyvédek: M. Liene-meyer, U. Zinsmeister és D. Waelbroeck), **ISION Sales + Services GmbH & Co. KG (felszámolás alatt)** (székhelye: Hamburg [Németország], ügyvédek: H. Fialski és T. Delhey), **Euram-Kamino GmbH** (székhelye: Hallbergmoos [Németország], ügyvédek: M. Hallweger és R. Lutz), **HSH Nordbank AG**, korábban Landesbank Kiel Girozentrale (székhelye: Kiel [Németország], meghatalmazottak: B. Treibmann és E. Meincke), **InterTeam GmbH (felszámolás alatt)** (székhelye: Itzehoe [Németország], ügyvédek: M. Hallweger és R. Lutz) ügyben, a 2002. augusztus 2-án az EK 238. cikk alapján benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr és K. Schiemann (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. március 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

- 2) A Bíróság az Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry vizontkeresetét elutasítja.
- 3) A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

ellenszolgáltatás viszonyát nem módosító pótlékokat és kiegészítéseket, kivéve ezen ágazat munkavállalóinak prémiumát, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 305., 2002.12.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. április 14.

a C-341/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – 96/71/EK irányelv – Munkavállalók szolgáltatásnyújtás keretében történő kiküldetése – Építési ágazat vállalkozásai – Minimálbér – Munkavállaló kiküldetési célállamának rendelkezéseiben előírt minimálbér összehasonlítása a más tagállamban letelepedett munkáltató által ténylegesen fizetett díjazással – Más tagállamban letelepedett munkáltató által fizetett pótlékok és kiegészítések egésze munkabér-összetevőkénti figyelembe vételének elmulasztása)

(2005/C 143/04)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-341/02. sz., az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Sack és H. Kreppel) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: W.-D. Plessing és A. Tiemann) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2002. szeptember 25-én benyújtott, kötelezettségzegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann tanácselnök, A. Rosas (előadó), K. Lenaerts, S. von Bahr és K. Schieman bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem ismerte el a minimálbér alkotórészeként a más tagállamban letelepedett munkáltató által az építőipari ágazatban foglalkoztatott, Németországba kiküldött munkavállaló részére fizetett, a munkavállaló által végzett munka és az általa kapott

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. április 26.

a C-376/02. sz., (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Stichting „Goed Wonen” kontra Staatssecretaris van Financiën (¹) ügyben

(Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A 77/388/EGK hatodik irányelv 17. cikke – Előzetesen felszámított adó levonása – A nemzeti jog módosítása – Visszaható hatály – A bizalomvédelem és jogbiztonság elve)

(2005/C 143/05)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-379/02. sz. ügyben az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2002. október 21-én érkezett, 2002 október 18-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Stichting „Goed Wonen”** és a **Staatssecretaris van Financiën** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (nagytanács) tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas (előadó), R. Silva de Lapuerta és A. Borg Barthet tanácselnökök, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, P. Küris, Juhász E., G. Arestis és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. április 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Nem ellentétes a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvével, ha valamely tagállam kivételesen, és annak érdekében, hogy a jogalkotási eljárás során megakadályozza a módosító törvény által visszazoritani szándékozott, a HÉA-teher csökkentését célzó adózási gyakorlat jelentős méretekben történő folytatását, e törvényt visszaható hatállyal ruházza fel, feltéve hogy az alapeljárásban tárgyalathoz hasonló körülmények mellett a törvény által említett gazdasági tevékenységet végző, és azáltal érintett piaci szereplőket oly módon értesítették annak várható elfogadásáról és visszaható hatályáról, hogy képesek felmérni a törvénymódosítás hatását az általuk végzett tevékenységekre.

Ha e törvény valamely ingatlanokra vonatkozó, korábban HÉA-köteles gazdasági tevékenységet adómentességben részesít, ez járhat azzal a következménnyel, hogy semmisnek minősüljön a HÉA-módosítás, amelyet az ingatlan értékesítésekor megfizetett HÉA levonására vonatkozó jognak az ingatlan ezen időpontban adókötelesnek tekintett tevékenység céljára történő felhasználásakor történt gyakorlása miatt érvényesítettek.

(¹) HL C 7., 2003.1.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

a C-25/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Finanzamt Bergisch Gladbach kontra HE (¹) ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – Lakáscélú ingatlan gazdasági tevékenységet nem folytató vagyontársaságban álló házastársak általi építése – Az egyik tulajdonostárs által szakmai célra történő felhasználás – Adóalanyiság – Adólevonási jog – A joggyakorlás módja – A számlával szemben támasztott követelmények)

(2005/C 143/06)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-25/03. sz. ügyben az EK 234. cikke alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2003. január 23-án érkezett, 2002. augusztus 29-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Finanzamt Bergisch Gladbach** és a **HE** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (második tanács) tagjai:

C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és J. Klučka bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: K. Sztranc tisztviselő, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvet mind eredeti, mind a fiskális határok megszüntetésére való tekintettel a hozzáadottérték-adó közös rendszerének kiegészítéséről és a 77/388/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. december 16-i 91/680/EGK irányelv által módosított változatában az alábbi módon kell értelmezni:

– a lakás céljára szolgáló ingatlant családjával együtt megszerző vagy építető személy adóalanyként jár el, tehát élhet a 77/388 hatodik irányelv 17. cikke szerinti adólevonási joggal, amennyiben az ingatlan egyik helyiségét ugyanezen irányelv 2. és 4. cikke értelmében független – akár csupán kiegészítő jellegű – gazdasági tevékenység céljából dolgozószobának használja, és az ingatlan e részét bevonja vállalkozása vagyonaiba;

– valamely vagyontárgy házasságkötés alapján létrejött, jogi személyiséggel nem bíró, és önmagában a 77/388 hatodik irányelv értelmében vett gazdasági tevékenységet nem folytató vagyontársaság által történő megrendelése esetén az említett vagyontársaságot alkotó tulajdonostársakat ezen irányelv értelmében e tevékenység címzettjeinek kell tekinteni;

– amennyiben két, a házasságkötés tényénél fogva egymással vagyontársaságban álló házastárs megszerez valamely vagyontárgyat, amelyet az egyik tulajdonostárs kizárólagos jelleggel szakmai célokra használ, ez a tulajdonostárs a vállalkozása céljára használt ingatlanrész terhelő teljes hozzáadottérték-adó összegét jogosult levonni, amennyiben a levont összeg nem terjed túl az adóalanyt az említett ingatlanon megillető vagyontársaság határain;

– a hatodik irányelv 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint 22. cikkének (3) bekezdése nem írja elő, hogy az alapügyben felmerültekhez hasonló körülmények között az adólevonási jog gyakorlásához az adóalany saját nevére kiállított számlával rendelkezzen, amelyen fel vannak tüntetve a tulajdoni hányadának megfelelő ár- és hozzáadottértékadó-hányadok. E célból elegendő a vagyontársaságot alkotó házastársak nevére együttesen kiállított, tételes felosztás nélküli számla.

(¹) HL C 70., 2003.3.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

a C-140/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾*(Tagállami kötelezettségszegés – EK 43. és EK 48. cikk – Látszerészek – Letelepedési feltételek – Látszerészeti üzlet megnyitása és működtetése – Korlátozások – Igazolás – Arányosság elve)*

(2005/C 143/07)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-140/03. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. Patakia) kontra **Görög Köztársaság** (meghatalmazott: E. Skandalou) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. március 27-én kötelezettségszegés megállapítása iránt előterjesztett kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (előadó), P. Kūris et G. Arestis, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: L. Hewlett vezető tisztviselő, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság megállapítja miszerint azáltal, hogy elfogadta, és hatályban tartotta a látszerészi szakma gyakorlásáról és a látszerészeti termékeket árusító üzletekről szóló, 971/79. sz. törvényt, amely nem teszi lehetővé egy természetes személy okleveles látszerész számára, hogy egy látszerészeti üzletnél többet működtessen, a Görög Köztársaság nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit.
 - 2) A Bíróság megállapítja miszerint azáltal, hogy elfogadta, és hatályban tartotta a közgondoskodás nemzeti rendszerének fejlesztéséről és más rendelkezésekről szóló, 971/79. sz. és 2946/98. sz. törvényt, amely egy jogi személy arra vonatkozó jogát, hogy látszerészeti üzletet nyisson Görögországban a következő feltételektől teszi függővé:
 - a látszerészeti üzlet létesítésére és működtetésére vonatkozó engedély egy elismert látszerész természetes személy nevére legyen kiállítva, az a személy, aki az üzlet működtetésére vonatkozó engedélyt birtokolja a társaság tőkéjének, valamint nyereségének és veszteségének legalább 50 %-ából részesedjen, a társaság közkereseti társasági vagy betéti társasági formában működjön, és
 - a szóban forgó látszerész legfeljebb egy másik olyan társaságnak lehessen tagja, amelynek tulajdonában látszerészeti üzlet van, azzal a feltétellel, hogy az üzlet létesítésére és működtetésére vonatkozó engedély egy másik elismert látszerész nevére legyen kiállítva,
- a Görög Köztársaság nem teljesítette az EK 43. és az EK 48. cikkeiből eredő kötelezettségeit.
- 3) A Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2005. április 14.

a C-163/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾*(Tagállami kötelezettségszegés – 80/68/EGK irányelv – A felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelme – 3., 4., és 5. cikk – 91/689/EGK irányelv – Veszélyes hulladékok – 2. cikk (1) bekezdése és 6. cikk (1) bekezdése)*

(2005/C 143/08)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-163/03. sz., az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. április 8-án benyújtott kereset tárgyában az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: G. Valero Jordana és M. Konstantinidis) kontra **Görög Köztársaság** (meghatalmazott: E. Skandalou) ügyben, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök, U. Löhmus és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel a Thriassion Pedion régióra vonatkozóan:

- nem fogadta el azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek annak megakadályozásához, hogy a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről szóló, 1979. december 17-i 80/68/EGK tanácsi irányelv I. listáján szereplő anyagokat felszín alatti vizekbe vezessenek be, és ahhoz, hogy – elkerülendő a felszín alatti vizeknek az említett irányelv II. listáján szereplő anyagokkal való szennyezését – korlátozzák ezen anyagok bevezetését a vizekbe,
- nem vetette alá előzetes vizsgálatnak az irányelv I. listáján szereplő anyagok ártalmatlanítását vagy elhelyezését, ami valószínűleg közvetett bevezetést eredményezett, és
- nem vetette alá előzetes vizsgálatnak a 80/68 irányelv II. listáján szereplő anyagok közvetlen bevezetését, sem ezen anyagok ártalmatlanítására irányuló ártalmatlanítást vagy elhelyezést, ami valószínűleg közvetett bevezetést eredményezett,

a Görög Köztársaság nem teljesítette a 80/68 irányelv 3., 4. és 5. cikkéből eredő kötelezettségeit

2. Mivel nem fogadta el azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy a Thriassion Pedion régióban lerakott veszélyes hulladékokat nyilvántartsák és azonosítsák, és mivel nem dolgozott ki gazdálkodási tervet a Thriassion Pedion régió veszélyes hulladékaikra vonatkozó önálló vagy az általános hulladékgazdálkodási szabályozás keretein belül, a Görög Köztársaság nem teljesítette a veszélyes hulladékokról szóló 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

3. A költségeket a Görög Köztársaságnak kell viselnie.

(¹) HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

A C-207/03. sz. és C-252/03. sz., a Novartis AG és társai kontra Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom és a Ministre de l'Economie kontra Millennium Pharmaceuticals Inc. egyesített ügyekben (¹) (a High Court of Justice [England & Wales], Chancery Division, [Patents Court] és a Cour administrative által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

(Szabadalmi jog – Gyógyszerek generikus hatóanyaga – Gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványa)

(2005/C 143/09)

(Az eljárás nyelve: angol és francia)

A C-207/03. sz. és C-252/03. sz. egyesített ügyekben, a Novartis AG (C-207/03), University College London, Institute of Microbiology and Epidemiology kontra Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks for the United Kingdom és a Ministre de l'Economie (C-252/03) kontra Millennium Pharmaceuticals Inc., korábban Cor Therapeutics Inc. közötti eljárásokban a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, (Patents Court) (Egyesült Királyság, C-207/03) és a Cour administrative (Luxemburg, C-252/03) által a Bírósághoz 2003. május 14-én és június 13-án érkezett 2003. május 6-i és

június 3-i határozatával az EK 234. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, R. Schintgen és J. N. Cunha Rodrigues bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Amennyiben egy a gyógyszer forgalomba hozatalának a svájci hatóságok által megadott és a Liechtensteini Hercegségben a liechtensteini jogszabályok alapján automatikusan elismert engedélye az első engedély az Európai Gazdasági Térség egyik államának területén ennek a gyógyszernek a forgalomba hozatalára, akkor ez forgalomba hozatalra vonatkozó első engedélynek minősül az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás alkalmazásában értelmezett, a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92 rendelet 13. cikkének értelmében.

(¹) HL C 158., 2003.7.5., HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 21.

a C-267/03. sz. (a Högsta domstolen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Lars Erik Staffan Lindberg-ügyben (¹)

(83/189/EGK irányelv – Információszolgáltatási eljárás a műszaki szabványok és szabályok terén – Műszakiszabálytervezetek közzétételére vonatkozó kötelezettség – Nemzeti szabályozás a szerencsejátékok és a sorsolások játékok tárgyában – Játékautomaták – Játék szervezésének tilalma azokon az automatákon, amelyeknél a nyereményeket nem közvetlenül fizetik ki – „Szerencsekerék” típusú gépek – „Műszaki szabály” fogalma)

(2005/C 143/10)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A C-267/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Högsta domstolen (Svédország) a Bírósághoz 2003. június 18-án érkezett, 2003. április 10-i végzésével az előtte Lars Erik Staffan Lindberg ellen folyamatban lévő büntetőeljárás

rásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) tanácselnök, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis és J. Klučka, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: H. von Holstein hivatalvezető-helyettes, 2005. április 21-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. április 14.

- 1) Az olyan nemzeti rendelkezések, mint az (1996:1168) törvénnyel [lag om ändring i lotterilagen (1996:1168)] módosított, a sorsolások játékokról szóló (1994:1000) törvény [lotterielagen (1994:1000)], amennyiben azok a bizonyos játékautomaták üzemeltetése általi szerencsejáték szervezésének tilalmát tartalmazzák, az 1994. március 23-i 94/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EK tanácsi irányelv 1. cikkének 9. pontja értelmében műszaki szabálynak minősülhetnek, amennyiben megállapításra kerül, hogy a szóban forgó tilalom hatálya olyan, hogy az érintett terméktől ésszerűen elvárható tisztán másodlagos használatától eltérő használatot nem tesz lehetővé; vagy ha ez nincs így, megállapításra kerül, hogy ez a tilalom jelentősen befolyásolhatja az említett termék összetételét, természetét vagy értékesítését.

a C-385/03. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Hauptzollamt Hamburg-Jonas kontra Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG ügyben ⁽¹⁾)

(Export-visszatérítés – Téves nyilatkozat – Az „igénylés” fogalma – Bíróság – Feltételek)

(2005/C 143/11)

(Az eljárás nyelve: német)

- 2) Egy termék szerkezetéhez kapcsolódó szolgáltatás ismételt meghatározása, különösen amely egyes szerencsejáték-gépek üzemeltetéséhez kötődik, ahogyan arról a sorsolások játékokról szóló törvényt módosító (1996:1168) törvény rendelkezik, műszaki szabálynak minősülhet, amelyet a 94/10 irányelvvvel módosított 83/189 irányelv alapján közölni kell, ha ez az új szabályozás nem korlátozódik arra, hogy – anélkül, hogy azokhoz műszaki leírást, új vagy kiegészítő követelményeket fűzne – megismétli vagy felváltja a fennálló műszaki szabályokat feltéve, hogy ezeket a szabályokat az említett irányelv hatálybalépését követően fogadták el, és a Bizottsággal megfelelően közölték, amennyiben azokat 83/189 irányelv érintett tagállambeli hatálybalépését követően állapították meg.
- 3) A nemzeti szabályozásban egy engedélyezési rendszerről egy tiltási rendszerre való átállás jelentőséggel bíró körülmény lehet a 94/10 irányelvvvel módosított 83/189 irányelvben előírt közzététel kötelezettség szempontjából.

Egy termék vagy szolgáltatás jelentős vagy kevésbé jelentős értéke, vagy a termék, vagy a szolgáltatás piacának mérete olyan körülmények, amelyek nem bírnak jelentőséggel az említett irányelvben előírt közzététel kötelezettség szempontjából.

A C-385/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bíróságnál 2003. szeptember 12-én nyilvántartásba vett 2003. július 30-i határozatával az előtte a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** és a **Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, Juhász E. (előadó) és E. Levits bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: K. Sztranc tisztviselő, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1994. december 2-i 2945/94/EK bizottsági rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazásának közös részletes szabályai megállapításáról szóló, 1987. november 27-i 3665/87/EGK bizottsági rendelet 11. cikke (1) bekezdésének első és második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett okmányban, azaz a kiviteli nyilatkozatban vagy a kivitelkor felhasznált más okmányban szereplő, és esetleg az alkalmazandónál nagyobb visszatérítéshez vezető téves információ megalapozza az említett cikkben előírt bírság alkalmazását. Ez a szabály alkalmazandó akkor is, ha a rendelet 47. cikkében említett fizetési kérelemben kifejezetten kijelentik, hogy az ezen okmányban megjelölt egyes termékek tekintetében nem kéri az export-visszatérítés kifizetését.

⁽¹⁾ HL C 213., 2003.9.6.

⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. április 14.

a C-441/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾*(Tagállami kötelezettségszegés – 79/409/EGK és 92/43/EGK irányelv – Vadon élő madarak védelme – Természetes élőhelyek védelme – Határidőn belüli átültetés elmulasztása)*

(2005/C 143/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-441/03. sz., a Bírósághoz az EK 226. cikk alapján 2003. október 16-án benyújtott, tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. van Beek) kontra a **Holland Királyság** (meghatalmazott: H. G. Sevenster és N. A. J. Bel) ügyben, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta (előadó), R. Schintgen, P. Kūris és G. Arestis bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság megállapítja, hogy mivel az előírt határidőkön belül nem léptette hatályba azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vadon élő madarak védelméről szóló 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdésének, és a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésével, 1. cikke a), e) és i) pontjával és 6. cikkének (2)-(4), (7), (11) és (15) bekezdésével együtt olvasott 6. cikke (1) bekezdése követelményeinek, és mivel hatályban tartotta a természetvédelmi törvény (Natuurbeschermingswet) 13. cikkének (4) bekezdését, amely összeegyeztethetetlen a 92/43 irányelv 6. cikkének (4) bekezdésével, a Holland Királyság nem teljesítette az ezen irányelvekből erdő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 3) A Bíróság kötelezi a Holland Királyságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 304., 2003.12.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. április 14.

a C-519/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben ⁽¹⁾*(A szülői szabadságról szóló keretegyezmény – A szülési szabadság szülői szabadsággal való felváltása – A szülői szabadság, mint egyéni jog biztosításának kezdőnapja)*

(2005/C 143/13)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-519/03. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: D. Martin) kontra **Luxemburgi Nagyhercegség** (meghatalmazott: S. Schreiner) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2003. december 12-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Borg Barthet (előadó), a harmadik tanács elnökéként eljárva, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Löhmus és A. Ó Caoimh, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel előírta, hogy a szülői szabadság ideje alatt keletkezett szülési vagy egy gyermek örökbe fogadása esetén járó szabadsághoz való jog az előbbi felváltja, annak lehetősége nélkül, hogy a szülő az általa igénybe nem vett részről rendelkezhetne; és leszűkítve a szülői szabadsághoz való jogot azokra a szülőkre, akik gyermeke 1998. december 31-e után született, vagy akik örökbefogadási eljárása ez után az időpont után indult meg, a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az 1996. június 3-i az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 96/34/EK tanácsi irányelvből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 35., 2004.2.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. április 14.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2005. április 14.

a C-22/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra
Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

*(Tagállami kötelezettségszegés – 2847/93/EGK rendelet –
Halászhajók – Műholdas helyzetmegfigyelési rendszer felállí-
tása – Előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)*

(2005/C 143/14)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-22/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. Condou-Durande és T. van Rijn) kontra a **Görög Köztársaság** (meghatalmazott: A. Samoni-Rantou és S. Chala) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2004. január 26-án benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. Makarczyk és P. Kūris bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: H. von Holstein, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem ügyelt arra, hogy azon lobogója alatt hajózó halászhajók, amelyeket műholdas helyzetmegfigyelési rendszerrel kell felszerelni, az érintett halászhajó típusától függően 1998. június 30-ig, illetve 2000. január 1-jéig ilyen rendszerrel ténylegesen rendelkezzenek, a Görög Köztársaság nem teljesítette az 1997. április 14-i 686/97/EK tanácsi rendelettel módosított, a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendelet 3. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 85., 2004.4.3.

a C-146/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra
Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

*(Tagállami kötelezettségszegés – 2000/69/EK és 2001/81/EK
irányelvek – Légszennyező anyagok – Nemzeti kibocsátási
határértékek – At nem ültetés)*

(2005/C 143/15)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-146/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. van Beek és G. Valero Jordana) kontra **Holland Királyság** (meghatalmazott: H. G. Sevenster és J. van Bakel) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2004. március 19-én kötelezettségszegés megállapítása iránt előterjesztett kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai A. Borg Barthet (előadó) tanácselnök, S. von Bahr és J. Malenovský bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfelelően a környezeti levegőben található benzolra és szén-monoxidra vonatkozó határértékekről szóló, 2000. november 16-i 2000/69/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, valamint az egyes légszennyező anyagok nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a Holland Királyság nem teljesítette az ezen irányelvekből eredő kötelezettségeit.

2) A Holland Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(negyedik tanács)****2005. április 14.****a C-171/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – 2001/80/EK irányelv – Át nem ültetés)**

(2005/C 143/16)

(Az eljárás nyelve: holland)

A C-171/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. van Beek és G. Valero Jordana) kontra **Holland Királyság** (meghatalmazott: H. Sevenster és J. van Bakel) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2004. április 5-én kötelezettségszegés megállapítása iránt előterjesztett kereset tárgyában, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, N. Colneric és Juhász E. (előadó), bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, a Holland Királyság nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Holland Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(hatodik tanács)****2005. április 14.****a C-299/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Görög Köztársaság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – A 2002/77/EK irányelv – Elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások piaci – Átültetés elmulasztása az előírt határidőn belül)**

(2005/C 143/17)

(Az eljárás nyelve: görög)

A C-299/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: T. Christoforou és K. Mojzesowicz) kontra a **Görög**

Köztársaság (meghatalmazott: N. Dafniou) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2004. július 14-én benyújtott, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai A. Borg Barthet tanácselnök, J.-P. Puissochet és J. Malenovský (előadó) bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 14-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelvnek, a Görög Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 228., 2004.9.11.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE**(ötödik tanács)****2005. április 28.****a C-329/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben ⁽¹⁾****(Tagállami kötelezettségszegés – 2000/43/EK irányelv – Határidőre történő átültetés elmulasztása)**

(2005/C 143/18)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-329/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: D. Martin és H. Kreppel), kontra **Németországi Szövetségi Köztársaság** (meghatalmazott: C.-D. Quassowski) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2004. július 29-én benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai R. Silva de Lapuerta tanácselnök, P. Kūris és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a személyek közötti, faji- vagy etnikai

származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 239., 2004.9.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2005. április 28.

a C-375/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 2002/58/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Személyes adatok kezelése – Magánélet védelme – Természetes személyek védelme – Határidőre történő áttöltés elmulasztása)

(2005/C 143/19)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-375/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. Shotter) kontra **Luxemburgi Nagyhercegség** (meghatalmazott: S. Schreiner) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2004. szeptember 1-jén benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai A. Borg Barthet tanácselnök, U. Löhmus (előadó) és A. Ó. Caoimh bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK tanácsi irányelvnek (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv), a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 262., 2004.10.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2005. április 28.

a C-376/04. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A 2002/58/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Személyes adatok kezelése – Magánélet védelme – Természetes személyek védelme – Áttöltés elmulasztása határidőn belül)

(2005/C 143/20)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-376/04. sz. az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: M. Shotter) kontra a **Belga Királyság** (meghatalmazott: E. Dominkovits) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2004. szeptember 2-án benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet tanácselnök, U. Löhmus (előadó) és A. Ó. Caoimh bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2005. április 28-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel az előírt határidőn belül nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”), 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvnek, a Belga Királyság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Belga Királyságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 262., 2004.10.23.

A Korsholms tinggrätt 2005. február 18-i végzésével a Teemu Hakala kontra Oy L Simons Transport Ab ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-93/05. sz. ügy)

(2005/C 143/21)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A Korsholms tinggrätt (Finnország) 2005. február 18-i végzésével, amely 2005. február 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Teemu Hakala kontra Oy L Simons Transport Ab ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korsholms tinggrätt a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a megtett távolságon alapuló díjazási rendszer a 3820/85 tanácsi rendelettel⁽¹⁾, és különösen annak 10. cikkével egy olyan esetben, mint a szóban forgó eset?

⁽¹⁾ A Tanács 1985. december 20-i 3820/85/EKG rendelete a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról (HL L 370., 1. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(C-112/05. sz. ügy)

(2005/C 143/22)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, (képviselik: F. Benyon és G. Braun, kézbesítési cím: Luxembourg), 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a VW-törvény 2. §-ának (1) bekezdése, 4. §-ának (1) bekezdése és 4. §-ának (3) bekezdése ellentétesek az EK 56. és 43. cikkével;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Németországi Szövetségi Köztársaság VW-törvénye (Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand, a Volkswagenwerk korlátolt felelősségű társaság társasági részesedéseinek privatizációjáról szóló törvény) az egyes részvényesek szavazati jogát az alaptőke 20 %-ban korlátozza, eltérően a részvénytársaságokról szóló törvény rendelkezéseitől. A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen (Alsó-szászország tartomány) két-két tagot delegálhatnak a VW-AG felügyelő bizottságába mindaddig, amíg a társaságban részvényekkel rendelkeznek. A VW-AG közgyűlésének határozatait, amelyek meghozatalához a részvénytársaságokról szóló törvény szerint a határozathozatalkor képviselt tőke 75 %-os többsége szükséges, a képviselt tőke több, mint 80 %-os többsége szükséges.

Ezek a rendelkezések sértik az EK 56. cikk szerinti tőke szabad mozgását és az EK 43. cikk szerinti szabad letelepedést.

A 88/361/EKG irányelv melléklete a tőkemozgások formái közé sorolja nem csak a részvényekbe és értékpapírokba történő befektetéseket, hanem a vállalkozásokban való részesedésszerzést vagy azok teljes mértékben történő megszerzését is.

A Bíróság korábbi megállapításai szerint a tőke szabad mozgása által védett területet sért minden olyan szabályozás, amely más tagállamokból származó befektetőket visszatarthat attól, hogy a társaságba befektessenek, és irányításában, valamint ellenőrzésében részt vegyenek. Az EK 56. cikkben foglalt tilalom ugyanis nem csak arra irányul, hogy a külföldi piaci szereplők belföldieként való megkülönböztetését megakadályozza, hanem minden olyan intézkedést magába foglal, amely a szabad tőkemozgás gyakorlását bármilyen formában hátrányosan befolyásolja. A Bíróság a korlátozások EK 56. cikk szerinti tilalma vonatkozásában tett megállapításai fényében a VW-törvény által államilag elrendelt legmagasabb szavazati jog esetén közvetett szerzési korlátozásról, és ezáltal a tőke szabad mozgásának megsértéséről van szó.

Részvényhínyadával a Land Niedersachsen azokon a közgyűléseken, ahol a szavazásra jogosult tőke rendszerint nincs teljes mértékben képviselve, mindig megszerzi azon szavazatok 20 %-át, amelyek ahhoz szükségesek, hogy mindazon határozatok elfogadását meggátolják, melyekhez a képviselt tőke több mint 80 %-os többsége szükséges. A VW-törvény fenti rendelkezése az állami hatalom gyakorlásával valósít meg korlátozást, mivel ez a szabályozás lehetővé teszi a Land számára, hogy a status quo általa nem kívánt változásait megakadályozza, amennyiben azokat olyan határozatok által kellene megvalósítani, melyek a részvénytársaságokról szóló törvény szerint nagyobb többséget igényelnek.

A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen a VW-törvényben szabályozott, a részvénytulajdon nagyságától független képviselőküldési joga a felügyelő bizottságba korlátozza a többi részvényesnek a társaság felügyelő bizottságában való megfelelő képviselői jogát. És mivel – mint azt a Bíróság szintén többször megállapította – egy olyan szabályozás, amely a részvétel megszerzését korlátozza, vagy más módon akadályozza egy társaság irányításában vagy annak ellenőrzésében való részvétel lehetőségét, a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti, ezen törvényi szabályozás esetén a tőke szabad mozgásának a közösségi joggal ellentétes korlátozása valósul meg.

A tőke szabad mozgásának korlátozását csak az EK 58. cikkben megjelölt okok vagy az úgynevezett kényszerítő közérdek igazolhatják. A Bíróság által kidolgozott ismérvek szerint a közérdek miatt tett ilyen intézkedések nem lehetnek megkülönböztetőek, tárgyilag indokoltak és a követett célra tekintettel arányosnak kell lenniük. Ezeknek az indokoknak különösen minden, a fogadó tagállam területén tevékenykedő személy és vállalkozás tekintetében kell érvényesülniük. Azok az általános pénzügyi érdekek, melyek túlmutatnak az EK 58. cikk szerinti, az adójogot érintő okokon, valamint a tagállam más gazdasági céljai az állandó ítélezési gyakorlat szerint nem igazolhatnak semmilyen korlátozást, amely az EK-Szerződés szerint tilos. Az EK 56. cikk követelményei és a vonatkozó ítélezési gyakorlat alapján a VW-törvény nevezett rendelkezései esetén közvetlen szerzési korlátozásokról van szó, amelyeket nem igazol semmilyen közösségi jogilag jelentős indok.

A Finanzgericht Hamburg 2005. március 2-i végzésével a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-120/05. sz. ügy)

(2005/C 143/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2005. március 2-i végzésével, amely 2005. március 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

El lehet-e tekinteni a 1222/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt okirati bizonyítéktól, és megengedhető-e az exportőrnek, hogy az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket más bizonyítási eszközökkel igazolja, ha az exportőrnek vis major következtében (már) nincs lehetősége bemutatni a termelésre vonatkozó dokumentumokat?

A bizonyítás szintjének csökkenéséhez is vezet-e a vis major szempontja abban az értelemben, hogy az exportőrnek az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket csupán valószínűsíteni kell vagy azokat hihetően be kell mutatnia?

⁽¹⁾ HL L 136., 5. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) benyújtott fellebbezés

(C-121/05. P. sz. ügy)

(2005/C 143/24)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: A. von Mühlendahl, az OHIM elnökhelyettese, és G. Schneider, az ipari tulajdonnal kapcsolatos bírósági eljárásokkal foglalkozó szervezeti egység tagja) 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra OHIM ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-334/03. sz. ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletét⁽¹⁾ és utasítsa el a kérelmet;
- 2) utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az OHIM fellebbezését az alábbiakkal indokolja.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 35. és 36. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár földrajzi származásra vonatkozó adatnak tekintette az „EURO” megjelölést, közösségi védjegyként történő lajstromozását csak abban az esetben zárta ki, ha a földrajzi származás „lényeges” a védjeggyel érintett célközönség számára. Ez ellentmond a nevezett cikk egyértelmű szövegének, amely minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a földrajzi származásra vonatkozó adatokat. A Bíróságnak a C-363/99. sz. ügyben 2004. február 12-én hozott ítéletéből is következik, hogy nem lajstromozhatók a bejelentett áruk vagy szolgáltatások tulajdonságait leíró jelek vagy adatok, függetlenül attól, hogy „lényegesek”-e ezek a tulajdonságok.

Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítéletének 36-43. pontjában foglalt megállapításaival megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját azáltal, hogy bár minőségre vonatkozó adatnak ítélte meg a „PREMIUM” megjelölést, egyúttal elutasította az említett rendelkezés alkalmazását erre a megjelölésre. A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja minden további minősítés nélkül kizárja a lajstromozásból a minőségre vonatkozó adatokat, mivel a bejelentő minden versenytársát meg kell hogy illesse az a jog, hogy az értékek adatait harmadik személyeknek ilyen adatokra vonatkozóan fennálló védjegyjogának sérelme nélkül használhassa. Nem helytálló a szóban forgó ügyben az Elsőfokú Bíróság azon érve (39. pont), miszerint az olyan megjelöléseket, mint a „PREMIUM”, (csak) a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint kell megítélni. Mivel a „PREMIUM” megjelölés mint minőségre vonatkozó adat már a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozik, nem szükséges a rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjához is folyamodni.

A megtámadott ítélet 44. pontjában megemlítette, a Bíróság ítéleteiben kimondott alapelvek szerint egy leíró elemekből álló összetett védjegy maga is leíró jellegű, amennyiben nem kerül az megállapításra, hogy az összetett megjelölésnek összességében más a jelentése, mint az egyes elemeknek. A szóban forgó ügyben köztudomású, hogy az „EUROPREMIUM” megjelölés – az „EURO” és „PREMIUM” alkotóelemek nyelvileg szokásosan képzett összetétele – ebben az összefüggésben sem jelent mást, mint hogy a bejelentett árukat és szolgáltatásokat illetően európai származásról és különleges minőségről van szó.

A fenti okok alapján a megtámadott határozat megsérti a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját és ezért hatályon kívül kell helyezni.

(¹) HL C 69., 14. o.

Az Østre Landsret 2005. március 15-i végzésével a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra a Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-125/05. sz. ügy)

(2005/C 143/25)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Østre Landsret (Dánia) 2005. március 15-i végzésével, amely 2005. március 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a VW-Audi Forhandlerforeningen, mint a Vulcan Silkeborg A/S meghatalmazottja kontra Skandinavisk Motor Co. A/S ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Østre Landsret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének a gépjármű-forgalmazási és szervizmegállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 1995. június 28-i 1475/95/EK bizottsági rendelet (¹) („az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet”) 5. cikkének (3) bekezdését, hogy egy szállító az egyéves felmondási idővel felmondott szállítási szerződést a fent nevezett rendelkezésre való hivatkozáson felül is indokolni köteles?
- 2) Ha a fenti kérdésre adott válasz igenlő:

milyen tartalmi követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint egy ilyen indokolással szemben és mikor kell az indokolást megadni?
- 3) Milyen következményei vannak annak, ha nem időben adnak indokolást vagy az nem megfelelő?

4) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés egyéves felmondási idővel való felmondása a szállító által már kidolgozott átszervezési terven kell, hogy alapuljon?

fennállnak, mivel az 1400/2002. sz. csoportmentesítési rendelet végrehajtása már önmagában szükségessé tette a szállítók üzemi hálózatának átfogó átszervezését?

5) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen tartalmi és formai követelményeket kell támasztani a közösségi jog szerint a szállító által kidolgozott átszervezési tervvel szemben és mikor kell az átszervezési tervet bemutatni?

(¹) HL L 145 1995.6.29., 25. o.

6) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Közölnie kell-e a szállítónak a kereskedővel, akinek felmondott, az átszervezési terv tartalmát, és adott esetben ennek mikor és milyen formában kell megtörténnie?

Az Európai Közösségek Bizottsága által Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-127/05. sz. ügy)

7) Ha a negyedik kérdésre adott válasz igenlő:

Milyen következményei vannak annak, ha egy esetleges átszervezési terv nem felel meg az ilyen tervekkel szemben támasztott formai és tartalmi követelményeknek?

(2005/C 143/26)

(Az eljárás nyelve: angol)

8) Az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének dán nyelvi változata szerint a szállító akkor mondhatja fel a kereskedő felé a szállítási szerződést egyéves felmondási idővel, ha „a hálózat egészének vagy jelentős részének átfogó átszervezése szükséges”. A „szükséges” szó az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet minden nyelvi változatában szerepel, mialatt az átfogó szó csak a dán nyelvi változatban.

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M.-J. Jonczy és N. Yerrell, a Jogi Szolgálat részéről, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

Ennek alapján felmerül a kérdés, hogy:

milyen követelményeket kell az átszervezéssel kapcsolatban felállítani, hogy a szállító egyéves felmondási idővel felmondhassa a szállítási szerződést az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdésének megfelelően?

1) állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a munkáltatók azon kötelezettségét, hogy a munkavállalók biztonságát és egészségvédelmét minden, a munkával kapcsolatos szempontból biztosítsák, olyan mértékűre korlátozta, „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, az Egyesült Királyság nem teljesítette a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

9) Van-e jelentősége annak megítélése szempontjából, hogy egy szállítási szerződés szállító általi, egyéves felmondási idővel történő felmondásának fennállnak-e az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei, hogy milyen gazdasági következménnyel járna a szállítóra, ha a szállítási szerződést két éves felmondási idővel mondta volna fel?

10) Kire hárul a bizonyítási teher a tekintetben, hogy a szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel történő felmondásának az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikke (3) bekezdése szerinti feltételei fennállnak-e, és hogyan lehet ennek a bizonyítási tehernek eleget tenni?

Jogalapok és fontosabb érvek:

11) Úgy kell-e értelmezni az 1475/95. sz. csoportmentesítési rendelet 5. cikkének (3) bekezdését, hogy a szállítási szerződés szállító általi egyéves felmondási idővel való felmondásának feltételei már az abban foglaltak miatt

A Bizottság keresete az 1974-es Health and Safety at Work Act 4. szakaszának (2) bekezdésén alapul, amely szerint „amennyire az ésszerűen kivitelezhető”, minden munkáltató kötelezettsége, hogy biztosítsa valamennyi munkavállalója munkahelyi biztonságát, egészségvédelmét és jólétét. A Bizottság úgy véli, hogy ez a, munkáltatók kötelezettségével kapcsolatos megszorítás összeegyeztethetetlen a 89/391/EGK irányelv („az irányelv”) 5. cikkének (1) és (4) bekezdéseivel.

A Bizottság fenntartja, hogy:

- i) Az 5. cikk (1) bekezdése kötelezettségeket ró a munkáltatóra minden, a munkavállalók egészségét és a biztonságát veszélyeztető körülménnyel kapcsolatban, kivéve, ha hivatkozni lehet az 5. cikk (4) bekezdése szerinti speciális körülményekre.
- ii) Ezt többek között az irányelv megalkotásának története is alátámasztja, és az „amennyire az ésszerűen kivitelezhető” klauzula alkalmazásának kifejezett elutasítása a közösségi jogalkotó részéről.
- iii) Ezzel ellentétben, az Egyesült Királyság szabályozása (a nemzeti bíróság értelmezésében) lehetővé teszi, hogy a munkáltató mentesüljön a kötelezettségek alól, ha bizonyítja, hogy további intézkedések meghozatalával járó anyagi, időbeni vagy más áldozatok súlyosan aránytalanok lennének a kockázat nagyságához képest.
- iv) A nemzeti bíróságok ezt az „arányossági tesztet” láthatólag minden esetben alkalmazzák, és nemcsak az irányelv 5. cikkének (4) bekezdése szerinti speciális körülmények fennállásakor.
- v) Továbbá, annak értékelése során, hogy mi minősül „ésszerűen kivitelezhetőnek”, figyelembe vehetők a munkáltató (pénzügyi értelemben vett) költségei, ellentétben az irányelv tizenharmadik preambulumbekkezdésével együtt olvasott 5. cikkének (4) bekezdésével.

(¹) HL L 183. 1. o.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával az N. V. Raverco kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-129/05. sz. ügy)

(2005/C 143/27)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage (Hollandia) 2005. március 17-i határozatával, amely 2005. március 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az N. V. Raverco

kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelv (¹) 17. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az az ok, ami miatt azt a szállítmányt, amely nem felel meg a behozatali követelményeknek, a behozatalra vonatkozó közösségi előírások nem teljesítésében rejlik, vagy azok között a feltételek között keresendő, amelyek a rakomány érdekeltjével történt megálapodás szerinti helyen, a 97/78/EK irányelv I. mellékletében felsorolt területeken kívül érvényesülnek?
- 2) A 97/78/EK irányelvnek a 97/78/EK irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével és a 2377/90/EGK irányelv (²) 5. cikkével együtt olvasott 17. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ez a rendelkezés minden esetben előírja az érintett állati termékekből álló szállítmány kötelező megsemmisítését, amikor a 97/78/EK rendeletben előírt ellenőrzés alapján az állapítható meg, hogy egy termékszálítvány az emberi vagy állati egészséget veszélyeztethetné?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelvnek a 2377/90/EGK irányelv 5. cikkével együtt olvasott 22. cikkét, hogy a 2377/90/EGK rendelet V. mellékletében felsorolt egyik anyag maradványanyagainak kimutatása egy szállítmányban már azt jelenti, hogy az érintett szállítmány olyan veszélyt jelent az emberi és az állati egészségre, hogy a visszaküldés kizárt?
- 4) Ha a második kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 97/78/EG irányelv 17. cikkének (2) bekezdését, hogy ez a rendelkezés egyidejűleg azon harmadik ország érdekeinek védelmére is szolgál, amelybe a szállítmányt a visszaküldést követően beviszik, még akkor is, ha ez az érdek nem jelenti egyidejűleg egy olyan érdek védelmét, amely az Európai Unió tagállamaiban fennáll?

(¹) A harmadik országokból a Közösségbe érkező termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelv (HL L 24., 9. o.)

(²) Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 224., 1. o.)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával a Coxon & Chatterton limited kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-130/05. sz. ügy)

(2005/C 143/28)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage (Hollandia) 2005. március 17-i határozatával, amely 2005. március 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Coxon & Chatterton limited kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelv ⁽¹⁾ 17. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az az ok, ami miatt azt a szállítmányt, amely nem felel meg a behozatali követelményeknek, a behozatalra vonatkozó közösségi előírások nem teljesítésében rejlik, vagy azok között a feltételek között keresendő, amelyek a rakomány érdekeltjével történt megállapodás szerinti helyen, a 97/78/EK irányelv I. mellékletében felsorolt területeken kívül érvényesek?
- 2) A 97/78/EK irányelvnek a 97/78/EK irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével és a 2377/90/EGK irányelv ⁽²⁾ 5. cikkével együtt olvasott 17. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ez a rendelkezés minden esetben előírja az érintett állati termékekből álló szállítmány kötelező megsemmisítését, amikor a 97/78/EK rendeletben előírt ellenőrzés alapján az állapítható meg, hogy egy termék szállítmány az emberi vagy állati egészséget veszélyeztethetné?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelvnek a 2377/90/EGK irányelv 5. cikkével együtt olvasott 22. cikkét, hogy a 2377/90/EGK rendelet V. mellékletében felsorolt egyik anyag maradványanyagainak kimutatása egy szállítmányban már azt jelenti, hogy az érintett szállítmány olyan veszélyt jelent az emberi és az állati egészségre, hogy a visszaküldés kizárt?
- 4) Ha a második kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 97/78/EG irányelv 17. cikkének (2) bekezdését, hogy ez a rendelkezés egyidejűleg azon harmadik ország érdekeinek védelmére is szolgál, amelybe a szállítmányt a

visszaküldést követően beviszik, még akkor is, ha ez az érdek nem jelenti egyidejűleg egy olyan érdek védelmét, amely az Európai Unió tagállamaiban fennáll?

- ⁽¹⁾ A harmadik országokból a Közösségbe érkező termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelv (HL L 24., 9. o.)
- ⁽²⁾ Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 224., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-133/05. sz. ügy)

(2005/C 143/29)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: D. Martin, kézbesítési címe: Luxembourg), 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el mindazon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy szövetségi szinten megfeleljen a 2000/78/EK irányelv fogyatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseinek, illetve tartományi szinten Bécs és Alsó-Ausztria tartományok kivételével az irányelv valamennyi rendelkezésének, illetve azokról nem értesítette a Bizottságot, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 18. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Osztrák Köztársaság nem tette meg az irányelv fogyatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseinek szövetségi szintű átültetéséhez, illetve tartományi szinten, kivéve Bécs és Alsó-Ausztria tartományokat, az átültetéshez általában szükséges intézkedéseket, illetve ezekről nem értesítette a Bizottságot.

(¹) HL L 361., 15. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 22-én benyújtott kereset

(C-134/05. sz. ügy)

(2005/C 143/30)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Traversa, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, 2005. március 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

1. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenységnek a helyi rendőrhatalóság (Questore) által kibocsátott engedélyhez kötésével;
2. az engedély érvényességének a kibocsátás szerinti megye területére történő korlátozásával;
3. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenység gyakorlásának az engedélyben kifejezetten megjelölt helyiségekhez kötésével;
4. a tevékenységet végző engedélyében nem szereplő tartományban történő tevékenységgyakorlás meghatalmazott képviselő részére történő megbízás átadásához történő kötésével;
5. a tevékenységet végzők arra történő kötelezésével, hogy egy táblázatban látható módon közzétégyék mindazokat a műveleteket, amelyeket ügyfeleik érdekében végezhetnek;
6. annak előírásával, hogy a helyi rendőrhatalóság (Questore) az engedélyt további előírásokhoz kötheti;
7. a tevékenységet végzők tarifa-megállapítási szabadságának korlátozásával;
8. a hitelbehajtási tevékenységnek a banki és hitelintézeti tevékenységről szóló 385/93. sz. törvényerejű rendelettel összeegyeztethetetlennek történő minősítésével

az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK-szerződés 43. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1. A rendőrhatalósági engedély követelménye nem egyeztethető össze az EK 49. cikkel, mivel ezt minden, valamely más tagállamban letelepedett szolgáltatóra kell alkalmazni, azonban anélkül, hogy figyelembe kellene venni, hogy ezek a szolgáltatók eleget tettek-e a származási országuk jogszabályai által ugyanezen közérdek védelme céljából előírt kötelezettségeiknek.
2. Olaszország területe jelenleg 103 megyére (provincia) oszlik. Ennek következtében, ha egy közösségi vállalkozó, aki Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét Olaszország területének jelentős részére kívánja kiterjeszteni, az engedély iránti kérelmet annyiszor kell benyújtania, ahány megyére oszlik az a terület, ahol tevékenységét folytatni kívánja, tehát 103 kérelmet kell benyújtania, ha Olaszország egész területén szándékozik letelepedni és tevékenységét gyakorolni.
3. Valamely társaságnak, amely Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét meghatározott kiterjedésű területre kívánja kiterjeszteni, nem csak hogy többféle engedélyt kell beszereznie, hanem annyi helyiségről is kell gondoskodnia, ahány engedélyt beszerezett, és ahány megyében tevékenységet végez. Ez a kötelezettség bizonyosan aránytalan, tekintve ennek a vállalkozók számára okozott költségeit, túl azon, hogy mindez nem nélkülözhetetlen a tevékenység gyakorlásához. Továbbá, a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.
4. Valamely, tevékenységét jogszerűen gyakorló gazdasági szereplőnek tevékenységét Olaszország egész területén gyakorolnia kell tudni, anélkül, hogy megbízási szerződést kellene kötnie egy közvetítővel, abban az esetben, ha a gazdasági szereplő azon a megyén kívül szándékozik tevékenykedni, amelyre az engedélyt megkapta. Ez, az ugyanabban a tevékenységi körben működő közvetítő a megbízó potenciális versenytársa, ráadásul megbízóhoz fordulni többlet idő- és költségráfordítást jelent a megbízó számára.

5. A műveletek táblázatának a helyiségben látható módon történő közzétételének kötelezettsége azt feltételezi, hogy a gazdasági szereplő szükségszerűen rendelkezik valamilyen helyiséggel a szóban forgó tevékenység végzése céljából. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.
6. A megyei rendőrhatalóság (Questore) számára meghagyott azon lehetőség, hogy a hitelek behajtásának engedélyezését nem pontosan meghatározott „további előírásokhoz” kötheti, nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlata által megkívánt átláthatóság és tárgyilagosság feltételeinek, még ha a Questore hatáskörét a jogszabályok és az elérendő cél korlátozzák is.
7. A tarifa-megállapítási szabadság korlátozása akadályt jelent a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadsága előtt. Egy új gazdasági szereplőnek ugyanis, amely megpróbál belépni egy adott piacra, érvényesülnie kell versenytársaival szemben, és a szolgáltatások ára elsődleges fontosságú tényező az ügyfelek megszerzésében.
8. Az olasz jogszabály által előírt, a banki és hitelintézeti tevékenység gyakorlatával való összeegyeztethetlenség más tagállamok banki és hitelintézeti gazdasági szereplői számára a hitelek behajtása tevékenységének Olaszországban történő gyakorlásának tilalmával oldható fel, a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás EK-Szerződés által garantált szabadságára való hivatkozással.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. március 22-i végzésével a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-138/05. sz. ügy)

(2005/C 143/31)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. március 22-i végzésével, amely 2005. március 25-én érkezett a

Bíróság Hivatalához, a Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie kontra a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (beavatkozó: LTO Nederland) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Alkalmazhatja-e a nemzeti bíróság a növényvédőszer-irányelv ⁽¹⁾ 8. cikkét az ugyanezen irányelv 23. cikkében meghatározott határidő lejártát követően?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a biocid termékekről szóló irányelv ⁽²⁾ 16. cikkét, hogy annak jelentése azonos a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdésével?
- 3) A növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését a fennálló helyzet fenntartására irányuló kötelezettség tekintetében úgy kell-e értelmezni, hogy egy tagállam fennálló rendszerét vagy gyakorlatát csak olyan mértékben változtathatja meg, amennyiben ez a növényvédőszer ezen irányelv szerinti engedélyezésével kapcsolatos közelítést eredményez?
- 4) Ha a 3) kérdésre adott válasz nemleges:

Tartalmaz-e növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a nemzeti szabályok megváltoztatására vonatkozó korlátokat a biocid termékek forgalomba hozatala tekintetében, és ha igen, melyek ezek?

- 5) Ha a 4) kérdésre adott válasz nemleges:

Milyen ismérvek alapján kell megítélni, hogy olyan intézkedésekről van-e szó, melyek a növényvédőszer-irányelvben előírt célt komolyan veszélyeztetik?

- 6) Amennyiben a 2) kérdésre adott válasz nemleges:

a) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy ha egy tagállam engedélyezi a területén olyan növényvédőszer forgalomba hozatalát, amelyek az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmaznak, amely hatóanyagok azonban az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak, akkor figyelembe kell venni a 4. cikk rendelkezéseit is?

b) Úgy kell-e értelmezni ezen túlmenően a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben egy tagállam engedélyezi a területén az irányelv I. mellékletében nem szereplő hatóanyagot tartalmazó növényvédőszer forgalomba hozatalát, amely ható-

anyagok azonban az irányelvről szóló értesítés után két évvel már forgalomban voltak, akkor figyelembe kell venni a 8. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit is?

- 7) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdését, hogy a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálat alatt egy már kereskedelmi forgalomban lévő növényvédőszer új alkalmazásának vizsgálata is értendő, amelynek során meg kell vizsgálni a Bmw 16aa cikke szerinti ideiglenes intézkedés keretében, hogy nem jelent-e elfogadhatatlan veszélyt a felhasználóra/munkaerőre, az emberi egészségre és a környezetre?
- 8) Úgy kell-e értelmezni a növényvédőszer-irányelv 8. cikkének (3) bekezdését, hogy az csak a felülvizsgálatot megelőző adatszolgáltatást ír elő, vagy pedig úgy kell érteni, hogy az abban foglalt feltételek a felülvizsgálat előkészítése és lefolytatása tekintetében is jelentőséggel bírnak?

- (¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL 1991. L 230., 1991.8.19., 1. o.)
- (²) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 1998.4.24., 1. o.)

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates 2004. március 17-i végzésével az Amalia Valesko kontra Zollamt Klagenfurt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-140/05. sz. ügy)

(2005/C 143/32)

(Az eljárás nyelve: német)

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates (Független Pénzügyi Tanács 3 (K) Vámtanácsa) 2004. március 17-i végzésével, amely 2005. március 25-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Amalia Valesko kontra Zollamt Klagenfurt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A Szlovén Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló okmányok (HL 2003.9.23. L 236..) (XIII. melléklet: A csatlakozási okmány 24. cikkében hivatkozott lista: Szlovénia, 6. pont Adózás, 2. pont) rendelkezése tekintetében, amely szerint a jövedékiadó-köteles termékekre

vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló 92/12/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének sérelme nélkül, és a Bizottság értesítését követően a fenti eltérés alkalmazásának ideje alatt a tagállamok a harmadik országból származó importra alkalmazottal azonos mennyiségi korlátozást „tarthatnak fenn” a Szlovéniából a területükre kiegészítő jövedékiadó-fizetési kötelezettség nélkül behozható cigarettára vonatkozásában, a „fenntarthatnak” kifejezést úgy kell-e értelmezni, hogy ezek a szerződési rendelkezések megengednek olyan mennyiségi korlátozásokat, amelyek egy tagállamban Szlovénia csatlakozásáig többek között arra való hivatkozással voltak érvényben, hogy Szlovénia harmadik ország?

- 2) Ha a Bíróság azon az állásponton lenne, hogy a szóban forgó szerződési rendelkezéseket nem úgy kell értelmezni, hogy azok megengednek olyan mennyiségi korlátozásokat, amelyek egy tagállamban Szlovénia csatlakozásáig többek között arra való hivatkozással voltak érvényben, hogy Szlovénia harmadik ország, akkor az a kérdés, hogy:

úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 23., 25. és 26. cikkét, hogy egy tagállam azon szabályozása, miszerint az azokra a dohányárakra vonatkozó jövedékiadó-mentesség, amelyek azon utazók személyi poggyászában találhatóak, akiknek szokásos lakhelye a tagállam adóterületén van, és közvetlenül szárazföldi határon vagy belső vizeken utaznak be az ország adóterületére, 25 szál cigarettára korlátozódik, nem ellentétes az áruk szabad mozgásának elvével, amennyiben az ilyen korlátozás kizárólag egy harmadik ország (Svájc) vámszabad területével szemben érvényes, és ugyanakkor megengedett, hogy minden más harmadik országból 200 szál cigarettát hozzanak be jövedékiadó-mentesen ebbe a tagállamba?

A Luleå Tingsrätt 2005. március 21-i végzésével az Államügyészség kontra Percy Mickelssohn és Joakim Roos ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-142/05. sz. ügy)

(2005/C 143/33)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A Luleå Tingsrätt (Svédország) 2005. március 21-i végzésével, amely 2005. március 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Államügyészség kontra Percy Mickelssohn és Joakim Roos ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Luleå Tingsrätt a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) a) Ellentétesek-e az EK 28. és 30. cikkel a nemzeti jog olyan rendelkezései, mint amelyek a motoros vízi sporteszközökről szóló svéd rendeletben található, amely megtiltja a motoros vízi sporteszközök használatát a hajózható víziutakon vagy az olyan felszíni vizeken kívül, amelyekre az illetékes helyi hatóság engedélyt adott?
- b) Máskülönben ellentétes-e az EK 28. és 30. cikkel, hogy egy tagállam ilyen rendelkezéseket úgy alkalmazzon, hogy a motoros vízi sporteszközök használatát olyan felszíni vizeken is megtiltja, amelyekre nézve az illetékes helyi hatóság még nem hozott arra vonatkozó döntést, hogy kiadható-e vagy sem azok használatára szóló engedély?
- 2) Ellentétesek-e a kedvtelési célú vízijárművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 94/25/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003 szeptember 5-i 2003/44/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvvel ⁽¹⁾ a nemzeti jog olyan rendelkezései, mint a fent említettek, amelyek a motoros vízi sporteszközök használatát megtiltják?

⁽¹⁾ HL L 214., 26.8.2003., 18. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. március 29-én benyújtott kereset

(C-143/05. sz. ügy)

(2005/C 143/34)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Knut Simonsson és Wouter Wils, meghatalmazotti minőségben, 2005. március 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a tengeri közlekedés biztonságáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló irányelvek módosításáról szóló, 2002. november 5-i 2002/84/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezé-

seket a Bizottsággal, a Belga Királyság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

- 2) kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2003. november 23-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 234., 53. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Belga Királyság ellen 2005. március 30-án benyújtott kereset

(C-144/05. sz. ügy)

(2005/C 143/35)

(Az eljárás nyelve: holland.)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Knut Simonsson és Wouter Wils, meghatalmazotti minőségben, 2005. március 30-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Belga Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a Bizottsággal, a Belga Királyság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

- 2) kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2004. február 5-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 208., 2002.8.5., 10. o.

A Bundesfinanzhof 2005. február 10-i végzésével az Albert Collée, mint a Collée KG általános jogutódja kontra Finanzamt Limburg a.d. Lahn ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-146/05. sz. ügy)

(2005/C 143/36)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2005. február 10-i végzésével, amely 2005. április 1-jén érkezett a Bíróság Hivatalához, az Albert Collée, mint a Collée KG általános jogutódja kontra Finanzamt Limburg a.d. Lahn ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Megtagadhatja-e az adóhatóság egy közösségen belüli olyan termékértékesítés adó alóli mentesítését, amely kétségtelenül megtörtént, kizárólag azzal az indoklással, hogy az adóalany nem időben nyújtotta be az e tekintetben előírt könyvelési bizonylatot?
- 2) Függetlenül attól a kérdésre adandó válasz, hogy az adóalany eredetileg szándékosan eltitkolta, hogy közösségen belüli termékértékesítés történt?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2005. április 1-én benyújtott kereset

(C-147/05. sz. ügy)

(2005/C 143/37)

(Az eljárás nyelve: holland.)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Michel van Beek és Sara Pardo Quintillan, meghatalmzott minőségben, 2005. április 1-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Holland Királyság, mivel nem fogadta el mindazokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a vízvédelmi politika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2003. december 22-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

A Bundesfinanzhof 2005. január 13-i végzésével az F. Weissheimer Malzfabrik kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-0151/05. sz. ügy)

(2005/C 143/38)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof 2005. január 13-i végzésével, amely 2005. április 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az F. Weissheimer Malzfabrik kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Alkalmazandó-e a közösségi vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 70. cikke, ha azt kell megállapítani, hogy egy áru, mely számára export-visszatérítést kérnek, kifogástalan kereskedelmi minőségű-e?

2) A mezőgazdasági termékekre vonatkozó export-visszatérítési rendszer alkalmazásának közös részletes szabályai megállapításáról szóló 3665/87/EKG bizottsági rendelet⁽²⁾ 3. cikkével együtt olvasott 11. cikke (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazásában a 3665/87/EKG rendelet 13. cikkének első mondata szerinti adatnak minősül-e a megbízható, kifogástalan kereskedelmi minőség igazolása egy nemzeti fizetési kérelemben?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o.

⁽²⁾ HL L 351., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. április 5-én benyújtott kereset

(C-153/05. sz. ügy)

(2005/C 143/39)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Gerald Braun, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a Közösség repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2002. március 26-i 2002/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2003. szeptember 28-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 85., 40. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) 2005. január 28-i végzésével a Winfried L. Holböck kontra Finanzamt Salzburg-Land ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-157/05. sz. ügy)

(2005/C 143/40)

(Az eljárás nyelve: német)

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) 2005. január 28-i végzésével, amely 2005. április 7-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Winfried L. Holböck kontra Finanzamt Salzburg-Land ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgerichtshof a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a tőke szabad mozgásáról szóló rendelkezésekkel (az EK 56. és azt követő cikkek) az 1993. december 31-én hatályos (és Ausztria 1995. január 1-jei EU-csatlakozásával hatályban maradt) nemzeti szabályozás, amely szerint a belföldi részvények után járó osztalékot a teljes jövedelemre eső átlagos adókulcs felét kitevő adókulccsal adóztatják, míg a harmadik országban (az alapügyben: Svájc) letelepedett olyan részvénytársaság által fizetett osztalékot, amelyben az adóalany a részvények kétharmada fölött rendelkezik, mindig az általános jövedelemadó-kulccsal adóztatják?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. április 6-án benyújtott kereset

(C-158/05. sz. ügy)

(2005/C 143/41)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: G. Braun és M. Huttunen, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. április 6-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a Közösség repülőterein a zajvédelemmel összefüggő üzemeltetési korlátozások bevezetésére vonatkozó szabályok és eljárások megállapításáról szóló, 2002. március 26-i 2002/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2003. szeptember 28-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 85., 40. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-141/01. sz., Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. január 18-án hozott ítélete ellen az Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis által 2005. április 8-án benyújtott fellebbezés

(C-162/05. P. sz. ügy)

(2005/C 143/42)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Az Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis 2005. április 8-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-141/01. sz., Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. január 18-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. nyilvánítsa megalapozottnak a fellebbező által a jelen eljárásban hivatkozott jogalapokat, és teljes egészében semmisítse meg az Elsőfokú Bíróság 2005. január 18-án hozott ítéletét (T-141/01 sz. ügy), amely elutasította az 1999. március 4-i C(1999)534. sz. európai bizottsági határozat megsemmisítése iránti keresetet, és
2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező három jogalapot hoz fel:

1. Az Elsőfokú Bíróság előtt lefolytatott eljárás szabálytalansága, abban a mértékben, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a felperestől meghatározott bizonyítási eszközöket tagadott meg – amelyeket a jelen ügy tényállása szempontjából a felperes meghatározóknak tartott – anélkül, hogy a felperesnek lehetősége vagy esélye lett volna az Elsőfokú Bíróság előtt és az eljárás folyamán a szabálytalanság orvoslását kérni, ami súlyosan sértette érdekeit, és megfosztotta attól, hogy védelmi jogait teljes mértékben gyakorolhassa – az ítélet 132. és 138. pontjai.
2. Az ártatlanság védelméhez való jog általános elvének megsértése. A tények nyilvánvalóan téves és olykor megalapozatlan értékelése, mérlegelése és értelmezése arra vezette az Elsőfokú Bíróságot, hogy az ítéletet az ártatlanság védelméhez való jog általános alapelvét megsértve indokolta, amely jog mindenkit mindaddig megillet, amíg ennek ellenkezőjét jogerős bírósági ítélet meg nem állapította büntetőeljárás keretében.
3. Az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette jogilag a felperest a Zumaque projekt keretében nyújtott támogatás visszatérítéséért felelős gazdasági egységként a 4253/88/EGK rendelet 24. cikkére és a felfüggesztő határozat értelmében. A fellebbező úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor az Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis-t – a fellebbezőt – az 1999. március 4-i C(1999)534. sz. bizottsági határozat értelmében a nyújtott támogatás visszatérítésére kötelezett gazdasági egységnek minősítette.

A Verwaltungsgerichtshof 2005. március 31-i végzésével a Heger Rudi GmbH kontra Finanzamt Graz-Stadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-166/05. sz. ügy)

(2005/C 143/43)

(Az eljárás nyelve: német)

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) 2005. március 31-i végzésével, amely 2005. április 13-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Heger Rudi GmbH kontra Finanzamt Graz-Stadt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Verwaltungsgerichtshof a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

„Ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatásnak” minősül-e a halászati tevékenységre való jogosultság halászati engedély visszatértes át ruházása útján való átengedése a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében?

A Cour de cassation de Belgique (Belgium) 2005. április 4-i ítéletével az URADEX SCRL kontra az Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (rövidített neve: RTD) és a Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (rövidített neve: BRUTELE) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-169/05. sz. ügy)

(2005/C 143/44)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de cassation de Belgique (Belgium) 2005. április 4-i végzésével, amely 2005. április 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az URADEX SCRL kontra az Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (rövidített neve: RTD) és a Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (rövidített neve: BRUTELE) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

A műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 9. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben egy jogkezelő szervezetet kell egy szerzői jog vagy szomszédos jog olyan jogosultja jogainak érvényesítésére megbízottnak tekinteni, aki jogainak kezelését nem bízta jogkezelő szervezetre, ez a jogkezelő szervezet nem érvényesítheti a jogosult azon jogát, hogy egy kábelszervezetnek egy műsor vezetékes továbbközvetítésére engedélyt adjon vagy azt megtagadja, mivel kizárólag a jogosult jogai anyagi vonzatainak érvényesítésére jogosult?

⁽¹⁾ HL L 248., 1993.10.6., 15. o.

A Landesgericht für ZRS Wien 2005. április 8-i végzésével a KVZ retec GmbH kontra Osztrák Köztársaság (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-176/05. sz. ügy)

(2005/C 143/45)

(Az eljárás nyelve: német)

A Landesgericht für ZRS Wien (Ausztria) 2005. április 8-i végzésével, amely 2005. április 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a KVZ retec GmbH kontra Osztrák Köztársaság (Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Landesgericht für ZRS Wien a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A húsliszt szállítása (átszállítása illetve visszaszállítása), legyen az különleges veszélyt jelentő anyagoktól mentes vagy sem, az EU-hulladékiszállítási rendelet szerinti értesítési kötelezettség alá esik-e?

Másodlagosan:

2) a húsliszt EU-hulladékszállítási rendelet 1. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerinti szállítása, legyen az különleges veszélyt jelentő anyagoktól mentes vagy sem, ki van-e véve az EU-hulladékszállítási rendelet hatálya alól?

A 2) kérdésre adott nemleges válasz esetén:

3) a) a különleges veszélyt jelentő anyagoktól mentes, illetve

b) a különleges veszélyt jelentő anyagokat (az EU-melléktermék rendelet [1774/2002/EK rendelet] szerint 1. kategóriába tartozó anyag) tartalmazó húsliszt szállítása (átszállítása illetve visszashállítása), mivel az EU-hulladékszállítási rendelet szerint hulladékról van szó, jogellenes-e az illetékes hatóságok értesítése és jóváhagyása nélkül az EU-hulladékszállítási rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint?

A C-395/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/48)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. február 25-i végzésével az Európai Közösségek Bírósága hatodik tanácsának elnöke elrendelte a C-395/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 264., 2003.11.1.

A C-273/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/46)

(Az eljárás nyelve: francia)

2004. december 16-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-273/02. sz., Európai Parlament kontra az Európai Unió Tanácsa, támogatja: Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága valamint a Luxemburgi Nagyhercegség, ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 219., 2002.9.14.

A C-504/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/49)

(Az eljárás nyelve: francia)

2005. április 4-i végzésével az Európai Közösségek Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a C-504/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Francia Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 21., 2004.1.24.

A C-458/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/47)

(az eljárás nyelve: angol)

2005. március 22-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-458/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 55, 2003.03.08..

A C-49/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/50)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. február 23-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-49/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 94., 2004.4.17.

A C-57/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/51)

(Az eljárás nyelve: német)

2005. január 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-57/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 85., 2004.4.3.

A C-165/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/52)

(Az eljárás nyelve: angol)

2005. március 2-i végzésével az Európai Közösségek Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a C-165/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30.

A C-179/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/53)

(Az eljárás nyelve: görög)

2005. március 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-179/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 168., 2004.06.26.

A C-261/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/54)

(Az eljárás nyelve: német)

2005. január 31-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-261/04. sz. (az Arbeitsgericht Regensburg előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Gerhard

Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 228., 2004.9.11.

A C-262/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/55)

(Az eljárás nyelve: német)

2005. január 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-262/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 201., 2004.8.7.

A C-277/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/56)

(Az eljárás nyelve: német)

2005. január 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-277/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 228., 2004.9.11.

A C-399/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/57)

(Az eljárás nyelve: francia)

2005. február 4-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-399/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** kontra **Francia Köztársaság** ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 273., 2004.11.6.

A C-460/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/58)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. február 23-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-460/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 314., 2004.12.18.

A C-516/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 143/59)

(Az eljárás nyelve: francia)

2005. április 8-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-516/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügy törlését

⁽¹⁾ HL C 31., 2005.2.5..

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. április 5.

a T-336/02. sz. Susan Christensen kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Közszolgálat – Ideiglenes alkalmazottak felvételi eljárása –
A felvételi bizottság összetétele és az eljárás menete)

(2005/C 143/60)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-336/02. sz. Susan Christensen (lakóhelye: Ispra [Olaszország], képviselik: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek) kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: E. Tserepa-Lacombe és F. Clotuche-Duvieusart, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, az A kategóriás ideiglenes alkalmazottak tartaléklistának létrehozása során a felperesnek a tartaléklistán való felvételét elutasító, a COM/R/A/01/2000 felvételi bizottság által hozott határozat megsemmisítése és kártérítési kérelem iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (egyesbíró: A. W. Meij); hivatalvezető: D. Christensen tisztviselő, 2005. április 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 7., 2003.11.1.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. március 17.

a T-187/03. sz. Isabella Scippacercola kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés – A
1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdése)

(2005/C 143/61)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-187/03. sz. Isabella Scippacercola (lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik kezdetben: K. Adamantopoulos és D. Papakrivopoulos ügyvédek, később: Adamantopoulos és B. Keane solicitor, kézbesítési cím: Luxembourg) kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: L. Flynn és P. Aalto, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a Bizottság 2003. március 19-i, a Spatán (Görögország) épülő athéni új nemzeti repülőtér tervére vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférés biztosítása iránt a felperes által előterjesztett kérelmet elutasító határozatának megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: J. Azizi elnök, M. Jaeger és Czucz O. bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. március 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2005. április 5.

2004. december 6.

a T-376/03. sz. Michel Hendrickx kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben ⁽¹⁾

a T-55/02. sz. Peter Finch kontra az Európai Közösségek Bizottsága ⁽¹⁾ ügyben

(Tisztviselők – Belső versenyvizsga – A szóbeli vizsgára való felvétel elutasítása – Meghatározott nyelv ismeretének követelménye – Egyenlő bánásmód elve – A Tanács irataihoz való hozzáférés – Indokolási kötelezettség)

(Tisztviselők – Panasz – Hallgatolagos elutasítás – Kifejezett elutasítás a jogorvoslatra nyitva álló határidőn belül – Késedelmes értesítés az elutasításról – Elfogadhatóság – Nyugdíjak – A nemzeti nyugdíjjogosultságok átruháztatása – A közösségi rendszerbe beszámítandó szolgálati évek száma – A referenciaként figyelembe vett illetmény – Jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan kereset)

(2005/C 143/62)

(2005/C 143/63)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-376/03. sz. Michel Hendrickx, az Európai Unió Tanácsának tisztviselője (lakóhelye Brüsszel [Belgium], képviselik: J.-N. Louis, S. Orlandi, A. Coolen és E. Marchal ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg), kontra az Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: M. Sims és F. Anton) ügyben, egyrészt a felperesnek az A3 írásbeli vizsgáról való kiesését eredményező pontszámot megállapító és a szóbeli vizsgára való felvételének elutasítását kimondó, a Tanács/A/270 versenyvizsga-bizottság által hozott határozat megsemmisítése, másrészt az elszenvedett nem vagyoni kárért a Tanácsot egy euró jelképes kártérítés megfizetésére kötelezés iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (első tanács), tagjai: J. D. Cooke tanácselnök, R. García-Valdecasas és I. Labucka bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. április 5-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 21., 2004.1.24.

A T-55/02. sz. Peter Finch, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, (lakóhely: Luxembourg [Luxemburg], képviseli J.-N. Louis ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: F. Clotuche-Duvieusart és H. Tserepa-Lacombe, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a felperesnek a Bizottságnál való elhelyezkedését megelőzően szerzett teljes nyugdíjjogosultságának átruháztatását követően a nyugdíjjogosultságra vonatkozó szolgálati időnek a közösségi rendszerben való beszámítására vonatkozó bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: M. Vilaras a tanács elnöke, E. Martins Ribeiro és K. Jürimäe bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. december 6-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasítja.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 97., 2002.4.20.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2005. február 15.

a T-206/02. sz. Congrès national du Kurdistan (KNK) kontra az Európai Unió Tanácsa ⁽¹⁾ ügyben

(Megsemmisítés iránti kereset – A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések – Kereshetőségi jog – Egyesülés – Elfogadhatóság)

(2005/C 143/64)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-206/02. sz. Congrès national du Kurdistan (KNK) (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: J. Boisseau ügyvéd) kontra az Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: M. Vitsentzatos és S. Marquardt), támogatja: az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: kezdetben G. zur Hausen és G. Boudot, később J. Enegren és G. Boudot, kézbesítési cím: Luxembourg), valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: kezdetben J. Collins, később R. Caudwell, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 2-i 2002/334/EK tanácsi határozat (HL L 116., 33. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung tanácselnök, N. J. Forwood és S. Pappasavvas bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 15-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A felperes maga viseli saját költségeit és a Tanács költségeit.
- 3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és a Bizottság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 247., 2002.10.12.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2005. február 15.

a T-229/02. sz. Kurdistan Workers' Party (PKK) és Kurdistan National Congress (KNK) kontra az Európai Unió Tanácsa ⁽¹⁾ ügyben

(Megsemmisítés iránti kereset – A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések – Jogképeség – Kereshetőségi jog – Egyesülés – Elfogadhatóság)

(2005/C 143/65)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-229/02. sz. Kurdistan Workers' Party (PKK) és Kurdistan National Congress (KNK) (székhelye: Brüsszel, képviselik: M. Muller és E. Grieves barristerek, valamint J. Peirce solicitor) kontra az Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: M. Vitsentzatos és M. Bishop), támogatja: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: kezdetben J. Collins, később R. Caudwell, kézbesítési cím: Luxembourg), valamint az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Brown és P. Kuijper, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2001/927/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 2-i 2002/334/EK tanácsi határozat (HL L 116., 33. o.) és a 2580/2001/EK tanácsi rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, valamint a 2002/334/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 17-i 2002/460/EK tanácsi határozat (HL L 160., 26. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung tanácselnök, N. J. Forwood és S. Pappasavvas bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 15-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A felperesek maguk viselik saját költségeiket és a Tanács költségeit.
- 3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és a Bizottság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 233., 2002.9.28.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2005. február 14.

a T-406/03. sz. Nicolas Ravailhe kontra az Európai Unió Régiók Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Előzetes igazgatási eljárás – Elfogadhatatlanság)

(2005/C 143/66)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-406/03. sz. Nicolas Ravailhe, az Európai Unió Régiók Bizottságának egykori ideiglenes alkalmazottja (lakóhelye: Amiens [Franciaország], képviseli: J.-P. Brodsky) kontra az Európai Unió Régiók Bizottsága (meghatalmazott: P. Cervilla, segítője: B. Wägenbaur ügyvéd) ügyben, elsődlegesen a munkaszerződések megkötésére felhatalmazott hatóságnak a felperest az Európai Unió Régiók Bizottságához ideiglenes alkalmazotti munkakörébe és a személyzeti szabályzat alapján fennálló jogaiba visszahelyezését megtagadó határozatával szembeni, másodlagosan kártérítés iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai M. Vilaras, elnök, F. Dehousse és D. Šváby, bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 15-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ JO C 47., 2004.2.21.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2005. január 12.

a T-268/04. sz. SpA Monopole, Compagnie fermière de Spa kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ⁽¹⁾ ügyben

(Közösségi védjegy – Felszólalás – Felszólalás visszavonása – Okafogyottá vált kereset)

(2005/C 143/67)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-268/04. sz. SpA Monopole, Compagnie fermière de Spa (székhelye: SpA [Belgium], képviseli: L. de Brouwer, E. Cornu,

E. De Gryse és D. Moreau ügyvédek) kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: O. Montalto) ügyben, másik félként vett részt az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban a Cottee Dairy Products Pty Limited (székhelye: New South Wales [Ausztrália]), az OHIM első fellebbezési tanácsának 2004. április 19-i határozata (R 148/2002-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung tanácselnök, N. J. Forwood és S. Pappasavvas bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2005. január 12-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetről nem szükséges határozni.
- 2) A felek viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 217., 2004.8.28.

Elisabeth Agne-Dapper és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset

(T-35/05. sz. ügy)

(2005/C 143/68)

(Az eljárás nyelve: francia)

Elisabeth Agne-Dapper (lakóhelye: Schoorl [Hollandia]) és 172 társa (képviselek: Georges Vandersanden, Laure Levi és Aurore Finchelstein ügyvédek) 2005. január 21-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. mondja ki a kereset – beleértve az abban foglalt jogelleneségi kifogás – elfogadhatóságát és megalapozottságát;
2. következésképpen, semmisítse meg a felperesek 2004. májusi nyugdíjszámolásait, és egyben alkalmazzon a felperesek lakóhelye szerinti ország fővárosára, vagy legalábbis a felperesek költségei felmerülésének feltételezett helyére vonatkozó, az eltérő megélhetési költségeket kellőképpen tükröző – így tehát az egyenértékűség elvének megfelelő – kiigazítási együtthatót;
3. kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperesei valamennyien 2004. május 1-je előtt nyugdíjazott tisztviselők. Sérelmezik az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004 tanácsi rendelettel⁽¹⁾ a kiigazítási együttműködés megszüntetéséig bevezetett átmeneti szabályozást annyiban, amennyiben az a nyugdíjra vonatkozó kiigazítási együttműködés új számítási módján alapul, amelynek értelmében a kiigazítási együttműködést már nem a nyugdíjjogosult igazoltan létesített lakóhelye szerinti tagállam fővárosához viszonyítva, hanem a tagállamban érvényesülő átlagos megélhetési költségek alapján kell kiszámítani.

Igények alátámasztására a felperesek először is előadják, hogy a hivatkozott rendelet hibás indokoláson alapul annyiban, amennyiben sem a Közösség megnövekedett integrációja, sem a mozgás- és tartózkodási szabadság, sem a nyugdíjasok tényleges lakóhelye ellenőrzésének nehézsége nem szolgálhatnak a szóban forgó átmeneti szabályozás alajául.

A felperesek hivatkoznak továbbá az egyenlőség, a jogbiztonság, a szerzett jogok visszaható hatálya és a bizalomvédelem elvének megsértésére.

⁽¹⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

Hinrich Bavendam és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(T-80/05. sz. ügy)

(2005/C 143/69)

(Az eljárás nyelve: német)

Hinrich Bavendam (lakóhely: Bréma [Németország]), Günther Früchtnicht (lakóhely: Bréma [Németország]), Hinrich Geerken, (lakóhely: Bréma [Németország]), Hans-Jürgen Weyhausen-Brinkmann (lakóhely: Bréma [Németország]), Curt-Hildebrand v. Einsiedel (lakóhely: Lipcse [Németország]), Christina Gräfin von Schall-Riauour (lakóhely: Ahlen-Vorhelm [Németország]), Franz-Albrecht Metternich-Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey (lakóhely: Höxter [Németország]), Christoph Prinz zu Schleswig-Holstein (lakóhely: Thumby [Németország]) és Schloß Holte-Stukenbrock város (Németország) (a felpereseket

képviseli: T. Giesen ügyvéd [kézbesítési cím: Luxembourg]) 2005. február 17-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján 2004. december 4-én hozott,

1. a kontinentális biogeográfiai régióban
2. az atlanti biogeográfiai régióban

található közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállításával kapcsolatos, C(2004) 4031 és C(2004) 4032 számon közzétett bizottsági határozatot a felperesek tulajdonát képező, illetve területi fennhatósága alatt álló területeket érintő részében;

– kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek tulajdonosai azon területek egészének, vagy nagy részének, amelyeket a megtámadott határozat közösségi jelentőségű területté nyilvánított, ami korlátozza a felperesek tulajdonosi jogait.

A felperesek arra hivatkoznak, hogy a közösségi jelentőségű területek jegyzékébe történő felvétel szempontjai nem teljesültek, mivel a felvétel szempontjából fontos élőhelytípusok és fajok [az érintett területeken] egyáltalán nem, vagy mindössze csekély reprezentativitási fokban találhatók meg.

Ezen kívül a felperesek álláspontja szerint

– az 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése vagy 4. cikke szerinti lényeges eljárási szabályok sérelmet szenvedtek,

– tagállami kötelezettségszegésre került sor, mert a jegyzék összeállításához szükséges, közösségi jelentőségű területek meghatározására vonatkozó döntés már nemzeti szinten hibás volt,

– a Bizottság visszaélt mérlegelési jogkörével, mivel a Németország által javasolt valamennyi területet kivétel nélkül felvette a jegyzékbe.

⁽¹⁾ A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.)

Az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel Nederland BV, az Akzo Nobel Chemicals International BV, az Akzo Nobel Chemicals BV és az Akzo Nobel Functional Chemical BV által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 2-án benyújtott kereset

(T-112/05. sz. ügy)

(2005/C 143/70)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Akzo Nobel NV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel Nederland BV (székhelye: Arnhem [Hollandia]), az Akzo Nobel Chemicals International BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]), az Akzo Nobel Chemicals BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]) és az Akzo Nobel Functional Chemical BV (székhelye: Amersfoort [Hollandia]) (képviselik: C. R. A. Swaak és J. de Gou jogászok) 2005. március 2-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- vizsgálja meg a megtámadott határozat jogszerűségét az EK 230. cikk alapján;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot az EK 231. cikk alapján;
- kötelezze a Bizottságot a saját és a felpereseknél felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek vitatják az EK 81. cikk és az EGT-szerződés 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/E-2/37.533. sz. ügy – kolin-klorid) 2004. december 9-én hozott bizottsági határozatot, amely megállapította, hogy a felperesek részt vettek megállapodások és összehangolt magatartások olyan egységében, amelynek tárgya ármeghatározás, piacfelosztás és összehangolt fellépés a versenytársak ellen a kolin-klorid piacon az Európai Gazdasági Térségen belül, és bírságot szabott ki rájuk.

Kereseti kérelmének alátámasztásául a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy a jogsértésért megállapította az Akzo Nobel NV, az Akzo Nobel csoport holding társaságának felelősségét. A felperesek szerint az Akzo Nobel NV nem bírt meghatározó befolyással leányvállalatai kereskedelmi politikájára.

A felperesek ezen túl azzal érvelnek, hogy a rájuk egyetemlegesen kiszabott bírság az egyikük számára meghaladta a forgalom 10 %-ában meghatározott határt. A felperesek szerint a Bizottságnak a korlátokat az egyes vállalatok felelősségére külön-külön kellett volna alkalmaznia.

A felperesek végül az indokolási kötelezettség megsértésével érvelnek. Szerintük a Bizottság az Akzo Nobel NV egyetemleges felelősségét hibás indokolásra alapozta, és nem jelölte meg azt, hogy a felperesek egyike tekintetében miért határozta meg az egyetemleges felelősség mértékét a forgalom 10 %-át meghaladó mértékben.

⁽¹⁾ A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról (HL L 1., 1. o.)

Andreas Rodenbröker és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 9-én benyújtott kereset

(T-117/05. sz. ügy)

(2005/C 143/71)

(Az eljárás nyelve: német)

Andreas Rodenbröker (lakóhely: Hövelhof [Németországi Szövetségi Köztársaság]) és társai (képviseli: H. Glatzel ügyvéd) 2005. március 9-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján hozott, az atlanti biogeográfiai régióban a közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállításával, illetve bizonyos területeknek a jegyzékbe történő felvételével kapcsolatos 2004. december 4-i bizottsági határozatot az alábbi területek vonatkozásában:

DE 4117-301 „Sennebäche”

DE 4118-301 „Senne mit Stapellager Senne”

DE 4118-401 „Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald” és

DE 4118-302 „Holter Wald”,

a felperesek tulajdonában lévő, általuk használatra (haszonbérlet) átengedett vagy a felperesek tervezési hatáskörébe tartozó érintett területekre vonatkozó részében;

- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek olyan területek tulajdonosai, amelyek a megtámadott határozat szerint felvétellel kerültek a közösségi jelentőségű területek közösségi jegyzékébe azzal az indokkal, hogy védelemben részesítendő élőhelyeket és fajokat tartalmaznak.

A felperesek előadása szerint

- a megtámadott határozat meghatározó mértékben korlátozza ingatlanjaik hasznosításával kapcsolatos tulajdonosi jogait, és
- ez a beavatkozás jogellenes, mert eljárási szabályokat sért, és meghozatala során a Bizottság túllépte mérlegelési jogkörét, mivel az állítólag védelemben részesítendő élőhely-típusok és állatfajok egyáltalán nem, vagy legalábbis nem olyan mértékben fordulnak elő [az érintett területeken], amely megfelelne az élőhely-irányelv III. melléklete szerinti, a reprezentativitásra, illetve populáció nagyságára vonatkozó szempontoknak.

(¹) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.)

A Borax Europe Ltd. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 15-én benyújtott kereset

(T-121/05. sz. ügy)

(2005/C 143/72)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Borax Europe Ltd. (székhelye: Guildford [Egyesült Királyság], képviselik: D. Vandermeersch és K. Nordlander ügyvédek) 2005. március 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a határozatot;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes a Bizottság azon határozatát támadja, amelyben megtámadta a felperes hozzáférést bizonyos, a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelvnek (¹) a műszaki fejlődéshez történő harmincadik hozzáigazításának előkészítésére vonatkozó dokumentumokhoz és hangfelvételekhez. Pontosabban a felperes kérelmezett hozzáférést a reprodukív toxicitás területe különleges szakértőinek a bórsav és borátok osztályozása tárgyában tartott ülésének hangfelvételeihez és jegyzőkönyveihez.

Keresete alátámasztására a felperes előadja, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, és megsértette az 1049/2001 rendelet (²) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 4. cikkének (3) bekezdését. A felperes szerint az alperes tévedett, amikor azt állította, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés aláásná a megkérdézett különleges szakértők megközelíthetlenségét és külső nyomásnak tenné ki őket. A felperes azt állítja továbbá, hogy az alperes tévedett, amikor a Bizottság döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételt alkalmazta, és úgy döntött, hogy a nyilvánosságra hozatalhoz nem fűződik nyomós közérdek.

A felperes végül az arányosság elvének megsértésére hivatkozik, amennyiben megtámadták a részleges hozzáférést a hanganyagokhoz.

(¹) HL L 196., 1967. augusztus 16., 1. o.

(²) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.)

Nicola Falcione által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 16-án benyújtott kereset

(T-132/05. sz. ügy)

(2005/C 143/73)

(Az eljárás nyelve: francia)

Nicola Falcione (lakóhelye: Brüsszel, képviselik: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean Noël Louis és Etienne Marchal ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. március 16-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a felvétel végleges besorolását A5/4 besorolási fokozatban meghatározó 2004. március 24-i határozatot,

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperest 2004. március 24-i határozattal A5/4 besorolási fokozatú tisztviselőnek nevezték ki. Keresetében végleges felvételi besorolási fokozatát vitatja. Keresetének alátámasztásául a felperes előadja a személyzeti szabályzat 31. cikkének megsértését és nyilvánvaló mérlegelési hibára hivatkozik. A felperes szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie az 1974. július 16-ától 1982. február 28-ig tartó egyetemi szintű és releváns szakmai tapasztalatát. A Bizottság azért nem vette figyelembe ezt a tapasztalatot, mert a felperes csak 1982. március 1-jén szerezte meg egyetemi közgazdász diplomáját

Gérard Meric által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. március 17-én benyújtott kereset

(T-133/05. sz. ügy)

(2005/C 143/74)

(A keresetlevél nyelve: francia)

Gérard Meric lakóhelye: Párizs, képviseli: Pascal Murzeau ügyvéd 2005. március 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

Az ARBORA & AUSONIA, S. L. is félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– változtassa meg minden fenntartás nélkül az OHIM első fellebbezési tanácsának 2005. január 17-i határozatát és ennek következményeként:

– utasítsa el az ARBORA & AUSONIA, S. L. társaságnak a „PAM-PIM'S BABY-PROP” védjegy lajstromozása ellen benyújtott felszólalását,

– kötelezze az ARBORA & AUSONIA, S. L.-t a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője:

Az érintett közösségi védjegy:

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:

A felszólalási osztály határozata:

A fellebbezési tanács határozata:

Jogalapok:

A felperes

„PAM-PIM'S BABY-PROP” szövegvédjegy a 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (eldobható papír illetve cellulóz nadrágpelenkák).

ARBORA & AUSONIA, S. L.

A „PAM-PAM” nemzeti szó- és ábrás védjegyek az 5., 16. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (mindenfajta konfekcióruházat, különösen nadrágpelenkák, cipő, egészségügyi és tisztasági betétek – 855 391., 1 146 300. és 1 153 492. sz. spanyol védjegyek).

A felszólalásnak helyt ad a „PAM-PAM” nemzeti ábrás védjegy alapján a 16. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (papír és cellulóz nadrágok és nadrágpelenkák – 1 146 300. sz. spanyol védjegy).

A felperes fellebbezésének elutasítása.

A spanyol átlagfogyasztó szempontjából az ütköző védjegyek között nem áll fenn a 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség, mivel nincsen hasonlóság sem a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek, sem az ezekkel jelölt áruk között.

Az Internationaler Hilfsfonds e.V. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 11-én benyújtott kereset

(T-141/05. sz. ügy)

(2005/C 143/75)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Internationaler Hilfsfonds e.V. (székhely: Rosbach v.d.H. [Németország], képviseli: H. Kaltenecker ügyvéd) 2005. április 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2005. február 14-i határozatát, amelyben elutasította a felperes kérelmét a „LIEN 97-2011” szerződésre vonatkozó bizottsági iratokhoz való korlátlan hozzáférés iránt;
- kötelezze az alperest az eljárás és a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott dokumentumban a Bizottság elutasította a felperes kérelmét a „LIEN 97-2011” szerződésre vonatkozó bizottsági iratokhoz való korlátlan hozzáférés iránt a nyilvános hozzáférésről szóló rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az adatvédelmi rendeletre⁽²⁾ való hivatkozással.

A felperes úgy érvel, hogy a megtámadott határozat sérti a nyilvános hozzáférésről szóló rendelet 4. cikkének (3) bekezdését. A felperes úgy ítéli meg, hogy az Európai Közösségek Bizottsága által a „LIEN 97-2011” szerződésre vonatkozó bizottsági iratokhoz való korlátlan hozzáférés megtagadására felhozott indokok, nevezetesen, hogy az iratokba való korlátlan betekintés a döntéshozatalt veszélyezteti, nem állják meg a helyüket. A felperes továbbá úgy érvel, hogy a kérdéses dokumentumok közzétételéhez közérdek fűződik. Ezen túlmenően a felperes vitatja a nyilvános hozzáférésről szóló rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazhatóságát.

A felperes kifogásolja továbbá az adatvédelmi rendeletre való hivatkozást is az iratokhoz való korlátlan hozzáférés alperes általi megtagadásánál.

A felperes ezenkívül előadja, hogy az Európai Közösségek Bizottságának eljárása önkényes.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-i 1049/2001/EK rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 43. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 1. o.).

A Flex Equipos de Descanso, S.A. által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. április 14-én benyújtott kereset

(T-146/05. sz. ügy)

(2005/C 143/76)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Flex Equipos de Descanso, S.A., székhelye: Alcobendas, Madrid (Spanyolország), képviseli: I. Valdelomar Serrano, ügyvéd, 2005. április 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A Recticel N.V., székhelye: Sint-Lambrechts-Woluwe (Belgium) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM első fellebbezési tanácsának az R 469/2004-2. sz. ügyben 2005. február 8-án hozott határozatát;
- utalja vissza az ügyet az OHIM elé, és utasítsa az OHIM-ot az 1.278.175 sz. RENOFLEX közösségi védjegyjelentési kérelem elutasítására a 17. és 20. osztályba tartozó valamennyi áru tekintetében;
- állapítsa meg, hogy az OHIM megsértette a jogbiztonság elvét;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője:	Recticel N.V.
Az érintett közösségi védjegy:	A „RENOFLEX” szövegvédjegy, többek között a 17. és 20. áruosztályba tartozó áruk (bélélésre szolgáló anyagok ülésekhez, padok járművekhez, bútorok, ...) tekintetében – 1 278 175 sz. védjegybejelentési kérelem
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja:	A felperes
A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés:	A „FLEX” nemzeti ábrás védjegyek a 17., illetve 20. áruosztályba tartozó áruk (kaucsuk, ágyak, matracok, átalakítható bútorok, íróasztalok, ...) tekintetében
A felszólalási osztály határozata:	A felszólalásnak helyt ad valamennyi megtámadott áru tekintetében
A fellebbezési tanács határozata:	A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése
Jogalapok:	<p>A közösségi védjegy és a korábbi védjegyek közötti összetéveszthetőség fennállása egyértelmű a megjelölések hasonlósága és azon tény miatt, hogy a védjegyek által megjelölt áruk részben azonosak, részben hasonlóak.</p> <p>A közösségi védjegy szoros hasonlóságot mutat a korábbi védjegyekkel, abból adódóan, hogy a szó-elem és a korábbi védjegyek meghatározó része, a „FLEX”, elemét képezi a megtámadott közösségi védjegynek, a „RENOFLEX”-nek. A „RENO” szó hozzáadása nem változtat az összbenyomáson.</p> <p>A megtámadott határozat ezért maga után vonja a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését.</p> <p>Az OHIM ezen kívül megsértette a jogbiztonság elvét.</p>

A Comunidad Autónoma de Madrid y Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 11-én benyújtott kereset

(T-148/05. sz. ügy)

(2005/C 143/77)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Comunidad Autónoma de Madrid y Madrid, Infraestructuras del Transporte (MINTRA) (székhelye: Madrid, képviseli: Cani Fernández Vicién, David Ortega Pecina, letrados en ejercicio és Julio Sabater Marotias ügyvéd) 2005. április 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság határozatát, és
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen keresetet az alperes azon határozata ellen nyújtották be, amely a MINTRA-t a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről szóló, 1996. június 25-i 2223/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ A mellékletében szereplő „EURÓPAI SZÁMLÁK RENDSZERE – ESA 1995”-nek (ESA 95) megfelelően a „közigazgatás” általános osztályába sorolta be. Az ESA 95-öt meghatározások, nomenklatúrák és számviteli módszertani szabályok alkotják, amelyeket a tagállamok alkalmaznak nemzeti számláik és gazdasági statisztikáik elkészítése során. Ezt a számviteli rendszert használják a túlzott költségvetési hiány miatti eljárás alkalmazására is.

A MINTRA a Comunidad de Madrid (madridi önkormányzat) közjogi egysége, a Consejería de Transportes e Infraestructuras-hoz (közlekedési és közüzemi tanács) tartozik. Jogi személy, saját vagyonnal és teljes cselekvőképességgel rendelkezik. A Comunidad de Madriddal szemben önállóan vehet fel hiteleket.

Keresetét a felperes az alábbiakkal támasztja alá:

- Az ESA 95 több, az intézményes egységek „piaci” vagy „nem piaci” egységként történő osztályozását szabályozó rendelkezésének megsértése.
- A bizalomvédelem elvének megsértése abban a mértékben, amennyiben a megtámadott határozat az Eurostat álláspontjának gyökeres megváltozását feltételezi a MINTRA e szervezet által 2003. február 4-i levelével elfogadott besorolását illetően; ez az újrabesorolás, amely már megtörtént az Eurostat egyik döntéshozatala után egy nagyon hasonló ügyben, az osztrák Bundesimmobiliengesellschaft közvállalkozás esetében. Ki kell hangsúlyozni azt a tényt, hogy a végzéseken hozott döntés különösen súlyos pénzügyi következményekkel jár a felperes és a MINTRA számára, tekintve, hogy a közvállalkozás adóssága a Comunidad de Madrid számláira fog kerülni. Másfelől, a MINTRA köteles lehet arra, hogy felbontsa a metróhálózat kibővítésének tervére vonatkozó, már megkötött szerződéseket, amely tervet a Comunidad de Madrid a 2003. februári osztályozásból kiindulva vállalta.
- Az indokolási kötelezettség megsértése, mivel, többek között, a megtámadott határozat semmiféle hivatkozást nem tartalmaz jogi alapjára és azokra a konkrét ténybeli elemekre, amelyeken alapul.

(¹) HL L 310., 1996.11.30., 1. o.

Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner, Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry és MTK säätiö által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(T-150/05. sz. ügy)

(2005/C 143/78)

(Az eljárás nyelve: finn)

Markku Sahlstedt, Juha Kankkunen, Mikko Tanner, Toini Tanner, Liisa Tanner, Eeva Jokinen, Aili Oksanen, Olli Tanner,

Leena Tanner, Aila Puttonen, Risto Tanner, Tom Järvinen, Runo K. Kurko, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry és MTK säätiö (a felpereseket képviseli: Kari Marttinen ügyvéd) 2005. április 18-án keresetet nyújtottak az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a vitatott határozatot (¹) teljes egészében semmisítse meg,
- ha ez nem lehetséges, másodlagosan a vitatott határozatnak azt a részét semmisítse meg, amelyben felsorolt területek a Finn Köztársaságot érintik,
- ha ez sem lehetséges, harmadsorban, a határozatot abban a részében semmisítse meg, amely a keresetlevélben 6.2.2.7. pont alatt egyenként felsorolt területeket érinti,
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát valamennyi költség viselésére, ideértve a törvényes kamatokat is.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek álláspontja szerint a határozat sérti a közösségi jogot, és különösen a természetvédelmi irányelv 4. cikkét és III. mellékletét. A felperesek három fő érveléssel támasztják alá, hogy a határozat a közösségi jogba ütközik:

- a) A Natura 2000 hálózat a természetvédelmi irányelv 3. cikke szerint a természetvédelmi területek koherens európai hálózata. A hálózat koherenciájának biztosítása és a kedvező védettségi állapot fenntartása érdekében a területek kijelöléséről szóló 4. cikk és a III. melléklet rendelkezései mind a tagállamok, mind a Bizottság vonatkozásában kötelező erejűek. A területek kiválasztása során egyikük sem hagyhatja figyelmen kívül az előkészítő jellegű határozatokat vagy rész-határozatokat. A területek kijelölése az egyes tagállamok koherens szempontjai szerint kell, hogy történjen.
- b) A III. melléklet I. szakasza (a tagállamok szintjén) és II. szakasza (a Bizottság szintjén) joghatályos intézkedések egységes rendszerét hozzák létre. A II. szakaszban lefolytatott eljárás és a közösségi jelentőségű területekről szóló határozat nincs összhangban az irányelvvel, ha az I. szakasz szerinti javaslat nem felel meg az irányelv által támasztott követelményeknek, és
- c) a II. szakaszban a Bizottságnak a tagállamokkal együtt kellene kooordinálnia azok javaslatait, illetve határmódosításokat kellene foganatosítania a biogeográfiai régió területei esetében, ami azon alapul, hogy a kedvező védettségi állapotot behatóbban vizsgálhatja, mint a tagállamok.

A Finn Köztársaság által az I. szakaszban azon területekre tett javaslat, amelyek közül a Bizottság az irányelv 4. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján a közösségi jelentőségű területeket kijelölte, a felperesek álláspontja szerint nem felel meg a természetvédelmi irányelv által a területek kijelölésére kötelezően megállapított szempontoknak.

A felperesek szerint a Bizottság köteles biztosítani, hogy a tagállamok által javasolt területek megfeleljenek azoknak a biogeográfiai követelményeknek, amelyek a területeknek a II. szakasz lezárását követően meghozott határozatba történő felvétele feltételeit jelentik. A Bizottságnak ezért nem szabadna jóváhagynia a közösségi jelentőségű területek jegyzékébe felvenni javasolt területeket azok biogeográfiai tulajdonságainak megfelelő vizsgálata nélkül.

(¹) A 92/43/EGK tanácsi irányelv alapján hozott, a boreális biogeográfiai régióban a közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállítására vonatkozó, 2005. január 13-i 2005/101/EK bizottsági határozat (HL L 40., 1. o.).

John Arthur Slater által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. április 18-án benyújtott kereset

(T-152/05. sz. ügy)

(2005/C 143/79)

(A keresetlevél nyelve: angol)

John Arthur Slater, lakóhelye: London (Egyesült Királyság), képviseli: M. J. Gilbert, Solicitor, 2005. április 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A Prime Restaurants Holdings, Inc., székhelye: Mississauga, Ontario (Kanada) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 582/2003-4. sz. ügyben 2004. december 13-án hozott határozatát;
- utasítsa el a Prime Restaurants Holdings, Inc.-nek a 447.730 sz. lajstromszámú közösségi védjegy törlésére irányuló kérelmét;
- kötelezze az OHIM-ot és a többi felet saját költségeik viselésére, valamint a felperesnek ezen keresetével, az R 582/2003-4. sz. fellebbezésével, és a 232C000447730/1. sz.

törlési eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlésre irányuló kérelem tárgyát képező, lajstromozott közösségi védjegy:

Az „EAST SIDE MARIO’S” szövevény a 25., 26. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében – a 447 730 lajstromszámú közösségi védjegy

A közösségi védjegy jogosultja:

John Arthur Slater

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél:

Prime Restaurants Holdings, Inc.

A kérelmező törlés iránti kérelmének jogalapja:

Az „EAST SIDE MARIO’S” nemzeti szó- és ábrás védjegyek

A törlési osztály határozata:

A közösségi védjegy törlése

A fellebbezési tanács határozata:

A fellebbezés elutasítása

Jogalapok:

A 40/94 tanácsi rendelet 51. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése. A felperes véleménye szerint a fellebbezési tanács tévedett annak megállapításakor, hogy a felperes olyan harmadik személy nevében járt el, aki valójában a védjegy bejelentőjének tekinthető, illetve, hogy e harmadik személy rosszhiszeműen és tisztességtelenül járt el.

A T-176/00. sz. ügy (¹) törlése

(2005/C 143/80)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. március 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága negyedik tanácsának elnöke elrendelte a T-176/00. sz., Cargill B.V. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

(¹) HL C 285., 2000.10.7.

A T-225/01. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/81)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

2005. március 15-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága kibővített ötödik tanácsának elnöke elrendelte a T-225/01. sz., Gobierno Foral de Navarra kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 331., 2001.11.24.

A T-228/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/83)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. április 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága harmadik tanácsának elnöke elrendelte a T-228/04. sz., Holland Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 247., 2002.10.12.

A T-142/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/82)

(Az eljárás nyelve: holland)

2005. március 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága negyedik tanácsának elnöke elrendelte a T-142/04. sz., Cargill B.V. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 168., 2004.6.26.

A T-470/04. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2005/C 143/84)

(Az eljárás nyelve: francia)

2005. február 24-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága első tanácsának elnöke elrendelte a T-470/04. sz., Thomas Peyker kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 57., 2005.3.5.

III

(Közlemények)

(2005/C 143/85)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C. 132., 2005.5.28

Korábbi közzétételek

HL C. 115., 2005.5.14

HL C. 106., 2005.4.30

HL C. 93., 2005.4.16

HL C. 82., 2005.4.2

HL C. 69., 2005.3.19

HL C. 57., 2005.3.5

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
